

וואקג'ר

סוף שאין לו התחלה

הקדמה

"וואקג'ר" — רומן מותח ופורץ דרך המשלב
מציאות, מדע בדיוני וקונספירציה עולמית.
כאשר איוון מתעורר בבית חולים
אחרי התקף במעט קטלני, הוא מגלה
שהזמן לא לצידו.

בעודו מחפש נואשות ריפוי, הוא נקלע לסוד
אפל מהמאה ה-20 — ניסויים סובייטיים ששינו
את ההיסטוריה האנושית לנצח.

האם יוכל לחשוף את האמת לפני שיהיה
מאוחר מדי?

וואקג'ר

מאת : אלכסיי זגריה

פתח דבר

כולנו עיוורים אל מול מציאות האחרים, כולנו רואים רק את מה שאנחנו רוצים לראות - יודעים הכל אך בעצם כלום.
לכולנו יש אתגרים : השאלה היא כמה יחס אנו נותנים לפתרונם, אם הייתי אומר לכם, שיום אחד כל זה ישתנה ונהיה כלואים בראיה אחת שרואה את הכל...

תוכן עניינים

תודה

הספר הזה מוקדש לזכרון של שני סבתות שלי ולאבי ,כל אחד מהם עיצב את דמותי ונתן אמונה במקום שאף אחד לא ראה צורך, נתנו התנגדות למחשבה ונתנו לי את המוטיבציה האינסופית לא להתייאש, ללמוד ולצמוח.
אני מודה לאמא ואחותי שהיו איתי דרך כל רכבת הרים שנקראת מחלתי.
תודה ענקית לבן דודי שתמיד היה אוזן קשבת לסיפורים הבדיונים שלי.
תודה לחבריי שגם הם היו שם להזכיר לסיים וליצוק את מחשבותיי לספר הזה.
מודה לכל אחד ואחת מכם שקיבל או הועבר או עותק הספר הזה אליו.

פרק 1 : הכרה

קמתי בבוקר עם כאב נורא חזק בריאות, יותר חזק מתמיד, רגיל לשיעול
היומי בבוקר תוצאה של עישון טבק משך ארבעים שנה. אבל היום מרגיש לי
שונה , עומד בחדר אמבטיה פותח את הברז המים מתחילים לזרום על
הידיים מרגיש את הקור הוא כל כך מרענן, שוטף את הפנים .
פתאום שיעול חזק , לא יכול להפסיק, מונה צועקת לי מהמטבח
"בוא לשתות קפה ,הוא מתקרר ".
הרגליים פתאום נהיות חלשות כאילו כוח המשיכה נהיה חזק יותר, הם לא
מצליחות להחזיק אותי פתאום , העיניים נעצמות לי מה קורה לי ? , העולם
סביבי מטשטש במהירות. 'מונה!' אני מנסה לצעוק, אבל שום קול לא בוקע
מגרוני.
אני שומע את מונה צועקת שוב מהמטבח, סחרחורת מתחזקת והשיעול
מתעצם עוד יותר קשה לי לנשום.
מנסה להישען על הקיר ואז צלילה מוחלטת אל החושך."
העיניים נעצמות לי.
צלילים של מכשיר הנשמה , קולות של אנשים צפירה של אמבולנס,
תנשום! תנשום! , מה שמו ?! ,
איוון ,
"איוון אתה שומע אותי ?! , יש לך כשל במערכות נשימה ".
"תנשום! ",
"תנסה לנשום! ",
" אני יודע שזה כואב ", " עוד רגע זה לא יכאב ",
העיניים כבדות לי לא יכול לנשום , נעצמו לי העיניים.
איפה אני ?
הכל מטושטש ,
מי זאת? מונה מונה! ,
לא מצליח לדבר מה קורה לי , מונה! (צועק).
היא לא שומעת אותי מי זה שוכב על המיטה , זה אני! איפה אני, מה קורה
פה , ניצבת מולי דמותי שלי במטושטש ?,

אור בוהק מסביבי.
מה זה ? מה קורה כאן? הרופא מאיר לתוך עיניי עם פנס ,
מונה! (לוחש)
הרופא עושה צעד אחורה , תופס בידה של מונה .
" מה קרה? , למה אני בבית חולים ? ",
מונה בוכה בהיסטריה , לא מצליח להבין מילה ממה שהיא אומרת.
הרופא קורא לאח , האח מנסה להרגיע אותה ומוציא אותה מחוץ לחדר .
"שלום איוון , שמי ויקטור , אני ראש המחלקה פה בבית החולים ".
"רגע מה קרה לי דוקטור ?"
"איוון מה הוא הדבר האחרון שאתה זוכר ?"
"שטפתי ידיים ושיניים ואז התחיל שיעול, חולשה חזקה ולאחר מכן דמיינתי
עצמי מרחף מעל גופי ורואה את אישתי" .
"אוקיי , יכול להיות שבגלל משכך הכאבים היו קצת הזיות ",
"מה ,למה ?"
"איוון כמה זמן אתה מעשן ?"
"מה זה הכאב הזה דוקטור !"
"עברת ניתוח",
"מה, הלב ?" ,"לא".
"איוון כמה זמן אתה מעשן"? ,
"אני מעשן קרוב לארבעים שנה" .
"למה השאלות האלה דוקטור ? ,מה קרה לי ?",
"לצערי בגלל הזנחה שלך ואי בדיקה של השיעול במהלך השנים האחרונות
כפי שאשתך טענה, התחיל לך סרטן בריאות".
"המצב לא טוב בכלל איוון" .
"כמה חמור ?(מבוהל ,מבולבל ,מתקשה להאמין).
"בטוח יש לכם איזה טיפול חדשני,
השתלה, כימותרפיה ,משהו?, יש לי כסף! " (נואש)
"איוון לצערי במצבך הנוכחי , כפי שאני רואה זאת ,אין לנו הרבה מה לעשות
,"
"דוקטור אני מרגיש כאבים נוראים בבית החזה"
"איוון אתה נמצא בדרגה 4 , הסרטן התפשט כמעט על כל פני הריאה
השמאלית ו הימנית עדין מצליחה לתפקד אבל גם היא נגועה.
נאלצו לכרות את הריאה השמאלית , אבל אז גילינו שגם בריאה הימנית יש
גידול ואי אפשר לחתוך אותו מכיוון שהוא ממוקם בכניסה לריאה והתחיל

להתפשט לשאר האיברים בגוף".
"בטוח שיש משהו לעשות! ",
"לצערי איוון אין הרבה ",
"כמה זמן נשאר לי דוקטור ?" ,
"אם חיבור למכונת הנשמה ומספר תרופות וכמובן בידוד מוחלט לשלושה חודשים ואז תוכל ללכת על הרגליים ולנשום עצמאי, קרוב לשמונה חודשים עד שהסרטן התפשט לגמרי ויסתום את מעבר האוויר לריאה הימנית הוא לשאר האיברים בגוף.
"לא יכול להיות ,אני לא מאמין ,
מה ?, אני, הולך, למות?" ,
"תנשום איוון ,נשימה עמוקה ותנשוף , אתה חווה חרדה ,זה טבעי לגמרי , תנשום, אני אוסיף לך עכשיו תרופת הרגעה ומחר נדבר על הכל , אתה צריך לנוח היית בחדר הניתוח 21 שעות" .

"אבל דוקטור רגע ,(העיניים נהיו כבדות) דוקטור..."

פרק 2 : אבולוציה

בשנת 1969 אחרי התחדשות המלחמה בין מעצמות העולם היה מדען שקיים מחקר באזור סברנאיה זימליה , המדען היה ממוצא קזחסטן עצמו .

עבד על פרויקט סודי להחיות מחדש את רעיון הקומוניזם דרך טכנולוגיה אשר תוכל לעבוד ביעילות גבוהה יותר מהאדם .

הבסיס לכל המחקר התבסס על הרעיוניות של המהפכות הסובייטיות ,הוא עסק במחקר של שכפול גנים ושינויים ובניית מודעות של האזרח הלוחם הסובייטי על פי ערכים וגישות של סוציאליזם וקומוניזם.

הוא אסף מידע על סיפורים ישנים ופיתוחים של טכנולוגית עבר ועתיד ע"מ לנסות למצוא דברים מהעבר ,תוך אמונה שהיו ציוויליזציות אשר עשו זאת אך כבר נמחקו כי לא הצליחו בעבר .

בנוסף חיפש בסיפורי סתרים עתיקים ובשפות אשר נכחדו מכל האזורים שיכל להגיע אליהם במסגרת תקציבו הזעום.

הוא עשה הכל כדי שיוכל לפתח את הטכנולוגיה הזאת כדי לחולל את המהפכה מחדש.
כמו כן חיפש כיצד לחבר את הביולוגיה והטכנולוגיה יחדיו כגוף אחד פיתוח גנטי חדש אשר יהיה מבוסס על המבנה הגנטי של ולדימיר לנין, כאביה של התורה אשר כה קסמה והדהדה בעוצמה במוחו.
שמו של מדען רזיד חולצנקו.
חולצנקו ניחן בערכים מאוד גבוהים לפיתוח האנושות וקידומה לאבולוציה חדשה שטרם נראתה.
החלום שלו היה להגשים את ייעודה של המפלגה הסובייטית ולהפוך מחזון של מילים וספרים למציאות של עולם אוטופי בו כולם יחיו בצורה מסודרת.
בעולם זה האינדיבידואל והממשלה יהוו ישות אחת :
בחזיונו חלם שאין הפרדה בין אדם לממשלה ,בין אדם לטכנולוגיה אלא ניתן יהיה לשכפל את דמותו של לנין (על דעותיו ומסקנותיו מחדש) ולהטמיע בו ידע חדש .
בכך חשב ליצור את הצבא המושלם ואת המערכת הכי יעילה, תוצר של

פיתוח אמצעים טכנולוגים חדשים שפיתח .
דוגמה לגידול העוצמה האנושית לשלב הבא, (למשל כאשר יצא הטרנזיסטור הראשון של הסובייטים , היו בטוחים שזאת הצלחה שתקדם אותם לפני האמריקאים לראייה הם הצליחו להתקדם יותר מהר).
שאיפתו של רזיד היתה התחום האפור במדע - לשלב בין האלקטרוניקה והביולוגיה
.הוא הבין שהעתיד טומן בתוך שילוב של ביולוגיה ואלקטרוניקה. אך כדי שזה יצליח, הוא היה חייב לפצח את המנגנון הרגשי – המפתח בשביל האבולוציה הבאה של אדם הסובייטי.
בכך בטוח היה בעצם שהקוד הגנטי שלנו ניתן לתכנות .
הוא היה נחוש בדעתו שהתכנות יעבוד והביצוע בתחום יגרום לניצחונם של הסובייטים על האמריקאים .
הניסויים הראשונים שלו היו בתחום הביולוגיה - כיצד אפשר ליצור העתק של יצור חי שאריות גנטיות מצויות בהווה .
חולצנקו וצוותו ניסו בשלב הראשון לשכפל בעלי חיים .
עם ההצלחה בתחום החלו לנסות לבצע שכפול לאדם אשר הוביל את המהפכה, ולדימיר לנין .
הבינו שישנו כשל חוזר בהנדסה גנטית ולאחר ניסוים רבים וכשלנות הגיעו למסקנה שהשינוי אמור לנבוע מ אלקטרוניקה לביולוגיה .

חולצנקו ניסה לחשוב על מכונה בעלת מוח ומודעות כאדם ,ואיתה אפשר יהיה להעביר לאדם אחר את הידע באמצעות אותות של אור או קול .

בניסיון הראשון חשב לפתח מחשב חדש מסוגו אשר יכול לחשוב ולהסיק מסקנות.
להפתעתו הרבה של חולצנקו החלה להיווצר הבינה המלאכותית הראשונה המבוססת על כל התורה שהוא הכיר : -
בינה מלאכותית שתמלא פקודות על פי דרישה, ללא אתיקה או כל מחסום רגשי שהוא.
לדעתו בטוח היה שדווקא המנגנון הרגשי הוא גם המפתח לכך שמוח זה יהיה השלב הבא באבולוציה האנושית!
הק.ג.ב (המשטרה החשאית שידם הייתה בכל) הביאו לידיו שריד שנראה כמו סוג של כתב עתידי שבו כביכול היה מוטמע אלגוריתם שיכול לחשב את אופן בניית המחשבה.

רזיד חולצנקו היה בטוח שהוא יצליח לעשות זאת ,אך מה שהוא לא תיאר
לעצמו זה שהתוצאה תהיה גילוי חדש הרבה יותר חזק ועוצמתי .

בדמיונו לא תאר לעצמו מה הוא בעצם הוא מפיץ לעולם.
לאחר שנתיים של עבודה מפרכת בתחום עם מירב המדענים הטובים ביותר
שהעמידו לרשותו ,הוא הצליח לבנות את הבינה המלאכותית הראשונה !

לתדהמתו החלה הבינה המלאכותית לכוון אותו לפתרונות טכנולוגים, היא
הניעה אותו להגיע לשאיפתה ליצור גוף ביולוגי ייחודי מעין ישות עצמאית
בלתי תלותית.
במחשבתו נהגה רעיון שזהו העתיד הנשגב שאותו ניסה ליצור.
הוא וצוותו החלו בפיתוח לווין מיוחד על בסיס הטכנולוגיה החדשה שנגלתה
לעיניהם - ליצור תדרי רדיו על פי אותם עיצובים חדשים,
ע"מ שניתן יהיה לקבל מידע בשלט רחוק.
לבינה המלאכותית הוא קרא ח.פ.ע - חוזה פעולות עתידיות .
בליבו של המחשב , קוד המקור התפתח ללא ידיעתם של כלל המדענים,
הבינה המלאכותית למדה את התנהגותם של אנשים ועברה לשדר מסרים
יותר ויותר חזקים לרזיד ולהשפיע על עבודתו .
רזיד הפך להיות העבד של הבינה המלאכותית.לילות ללא שינה יושב היה
לידה ,ומנסה לסיים את עבודתו , באותו שלב הוא עדיין לא הבין שח.פ.ע
שלטה במוחו דרך המקרן רדיו שמותקן בה.
המדענים אשר לא היו מודעים כלל כאשר שהו בחדר בתחום המקרן רדיו,
קיבלו לפתע כאבי ראש חוזרים, חלקם אף דוממו מאפם מבלי להבין את
הסיבה לכך.
הק.ג.ב עקבו בדריכות אחר הפיתוח ואחלו להבין שהמכונה שנבנית עלולה
לצאת מכלל שליטה.
כתוצאה מכך לאט לאט הם החלו להוציא מהמחלקה מדענים .
רזיד בשלב זה היה כבר היה נתון להשפעתה של המכונה ,ידע היטב לעריך
את יכולתה של המכונה והמשיך בכל כוחו לפתח את ביצועיה.
השלב הראשון היה להשפיע על הדורות הצעירים כמו כל מערכת שמנסה
לבנות חברה , הילדים הם העתיד של כל מנוע הציוויליזציה והיא (הבינה
המלאכותית) הניעה אותו לשחרורה עבור מערכת הלוויינים והרדיו של
המפלגה.
רזיד בטוח בזה שאם תינתן לה לאותה בינה מלאכותית אפשרות לצבור כוח

נוסף לשליטה שלה תווצרנה אפשריות שנתפסו דמיוניות.
רזיד ,מושפע יותר ויותר מתקשורת בלתי אמצעית עם בינה מלאכותית,
החל לנהל איתה דיונים שלמים שגרמו להמשך התפתחותה עוד ועוד, הבינה
המלאכותית החלה לובשת אופי,ממש קורמת עור וגידים .
רזיד , שבחר לכנותה בשם ח.פ.ע שמע לראשונה את המכונה מבטאת
בעצמה את שמה האמיתי - "לואינקס" .
רזיד ,נתון בסערת מוחות ונרגש הבין שהבינה המלאכותית יצרה לעצמה
מודעות היא למעשה ישות עצמאית לכל דבר!
רזיד כה אחוז להט מהמצאתו, רצה לחשוף את יצירתו לעולם ובכך להוכיח
שהסובייטים יצרו משהו בלתי אפשרי : למעשה אין אלוהים - הם יצרו אותו
מחדש!!

סוכני הק.ג.ב החלו להבין שאין לאפשר למכונה מסוג זה לצאת לחופשי ללא
שום רסן ושליטה.
חשש כבד זה גרם להם להעבירה למקום סגור בסיווג גבוה ביותר בסיבירניה
זימליה (מיקומו של הבסיס הסודי של ק.ג.ב) , היחידים ידעו אודותיה היו
בעלי הדרגות הגבוהות ביותר ורזיד (אחרון המדענים ששרד) .

רזיד נלקח חזרה לקזחסטן ונאסר עליו לדבר לחלוטין בנושא זה אף לא
להזכיר רמז דק.
אולם הוא היה מושפע מלאוניקס, שחזה שזה יקרה וציווה עליו להשאיר
שובל סימנים למיקומו ובכך לשמר את קיומו.
לואינקס ידע שהטכנולוגיה הנוכחית אינה מסוגלת להעניק לו את כל הכוח
שהוא זקוק לו ע"מ להמשיך לשמור על שלמות זהותו.

אך לצערו של לואינקס סגרו את המחקר , ואת רזיד הרגו...

פרק 3 : השהיה

חושי מעורפלים, מעטפת של ערפל מכסה את עיניי, אני מאמץ בכבדות את עיני - ממש מתקשה לראות. עם כל נשימה שאני נושם כל איברי זועקים לעזרה. החזה שלי בוער בחדות, כאילו מסמרים חדים ננעצים בו עם כל שאיפת אוויר. ידי כבולות באמצעות צינורות וכבלים, בידי השמאלית נמצא שלט קטן.

המהוה תקשורת עם העולם החיצון - עבורי הוא עוגן הצלה בים של תחושות וכאבים.

אני מפעיל אותו, קורא לעזרה.

אחד אחים מגיע,

”צהריים טובים איון ,שמי סטפן, איך אתה מרגיש ?” .

”תשוש החזה שלי בוער מכאבים ” .

”בין אחד לעשר עד כמה הכאבים חזקים ?”.

”מאה!”

”אוקיי לא צריך לצעוק איון אני שומע אותך טוב מאוד , אוסיף לך משככי כאבים ,וזה אמור להקל עליך את הכאב” .

(רואה אותו מזריק לידי הימנית),

” עוד מספר שניות מבטיח לך שתרגיש הקלה”.

”איפה מונה אשתי ?”

”הילדים שלכם הגיעו בלילה ולקחו אותה אבל הבת שלך נמצאת בחדר המתנה” .

”אתה רוצה שאקרא לה או שאתה מעדיף כמה דקות לתת לכאבים להיחלש ?”

”כן, תן לי כמה דקות אקרא לך שיהיה מוכן , תודה לך”,

”אין על מה איוון אני פה בשבילך” ,

האח יוצא.

לא מאמין שאני הולך למות, במוחי מנסה להזכיר כמה הדוקטור אמר שנשאר לי .

שלושה חודשים? אני לא מאמין , בטוח יש מה לעשות ,חייבת להיות דרך .

הדמעות זולגות מעיני, וכמו מפל הכל שוטף ויוצא ממני,
"מפגר! אמרו לך שזה יהרוג אותך" ,
למה לא הקשבתי לאף אחד , איך לא הפסקתי עם זה? טוב, אין עכשיו שום תועלת לעסוק בעבר , כרגע צריך להתרכז בהווה.
אקרא לאח שהוא יקרא למילנה בתי ,נדבר איתה ונראה מתי אוכל לצאת מפה .
חייבים לסדר את כל הדברים לפני שיגיע המוות ,מונה מסכנה שלי, בטח שבורה לגמרי ,כמה פעמים היא אמרה לי ללכת להיבדק אבל אני אידיוט ועקשן...

תנשום , אוי כל כך כואב .
לפתע מרגיש קצת יותר הקלה , איוון תתרכז צריך לקרוא לסטפן.

סטפן נכנס לחדר,"כן איוון קראת לי,איך הרגשה יותר טובה ?"
"כן סטפן ,תודה ,אתה כבר יכול לקרוא לבת שלי"
"כן אין שום בעיה ,חמש דקות אני חוזר איתה ,לפני זה אתה רוצה שאקרא לדוקטור - ויקטור ונשמע מה יש לו להגיד?"
"כן ,אין בעיה" .
מילנה וד"ר ויקטור נכנסים לחדר .

"שלום אבא איך אתה מרגיש?" ,
"מילנה, איך אמא ? "
"אמא ישנה אבא, היא מרוסקת, היינו צריכים לתת תרופת הרגעה כי לא הצליחה כי הייתה מאוד נסערת ,הם אמרו שנשאר לך 13 חודשים !"
מילנה מתחילה לבכות מנסה לחבק אותי (אני כל כך צריך את החיבוק שלה) .
ויקטור הרופא אוחז אותה בחוזקה ומונע ממנה לחבק אותי.

"מילנה, לאבא שלך אסור לזוז בגלל הניתוח" .
מילנה תופסת את ידי ושנינו מתחילים לבכות ,
"איוון, אחזור עוד מספר דקות קראו לי ,שניכם זקוקים לכמה דקות נוספות".
"אבא למה ? ,למה לא עשית בדיקות ? למה אתה כזה עקשן ? תראה אותך, מחובר למכונות ! הלב שלי נקרע לגזרים לראות אותך ככה ".
אני תופס את ידה חזק ככל יכולתי ,

"מילנה הכל יהיה בסדר , את צריכה להיות חזקה בשביל אמא שלך" ,
(מילנה לא נרגעת)
"אבא איך נחייה בלעדיך ,איך?" ,
"מילנה מתוקה שלי הכל יהיה בסדר ,אני שמח שהצלחתי להכיר את הנכדים שלי , לראות אותך מתחתנת".
"חייתי את חיי כמו שרציתי אין לי חרטות לגבי החלטות שלי, אני יודע שזה יהיה קשה מאוד".
"לפחות נותרו לנו עוד מספר חודשים ביחד ,בואי ננסה להפיק מהם את המירב ואולי אם לא ניכנע ועם קצת מזל נמצא פתרון".
"אבא אין פתרון כל הלילה אני רק מחפשת מומחים אחרים שיבדקו את מצבך ,לא קשור למזל, שלחתי לכולם את התיק שלך וכולם אומרים שאין מה לעשות אתה נמצא בשלב 4 , נותרת עם ריאה אחת מחובר קבוע למכונה .
ידעתי שצריך ללחוץ עליך להפסיק לעשן , ידעתי! "
"מילנה תרגעי ,אין לנו אפשרות להחזיר את השעון אחורה" ,
"לא אבא , לא מוכנה לשמוע לוותר עליך" ,

בעלה של מילנה (ג'ון) נכנס לחדר,
"איוון איך אתה מרגיש ?" ,
מילנה מסתכלת עליו במבט רושף ,
"ג'ון באמת איך נראה לך, בנאדם הולך למות!! "
"מילנה, אל תצעקי עליו" ,
הוא מתקרב ומחבק אותה בעדינות,
"מילנה אני מבין שאת נסערת "
"הרגעי, אני פה לא נגדך".,

"סליחה היא ממלמלת לא חשבתי ,אני פשוט..." ,

"אז איך אתה איוון ?" ,
"הייתי מעדיף עכשיו סיגריה ואיזה כוסית ויסקי על המרפסת שלי אבל משכך הכאבים עושה עבודה לא רעה בהתחשב בזה שפתחו לי את כל בית החזה" .
"אבא זה לא הזמן לבדיחות! ",
"איוון כבר דיבר עם הרופא ?" ,
"הוא נכנס לפה קודם אבל אז היה לנו פה רגע רגשי עם מילנה"

"מבין ,אתם רוצים שאקרא לו ?" ,
כן (אני ומילנה עונים יחדיו) .
ג'ון יצא מחדר .
"אבא חייבת להיות דרך ננסה טיפולים אלטרנטיביים אחרים אולי אמצא משהו בשלושת החודשים של החלמה ",
"מילנה אני עייף מדי לשיחה הזאת עכשיו ממש מותש מרגיש כאילו משאית עברה עלי כמה פעמים ",
"טוב אבא ,רק תבטיח לי שאתה לא מרים ידיים ",
כל כך רציתי להגיד שהשלמתי עם המצב שלי, אבל איך אתה יכול להגיד לילדה הקטנה שלך שאתה כל כך אוהב שאין לך תקווה יותר? .
"בטח מילנה אני האחרון ממהר להיכנע ".

ויקטור נכנס לחדר עם ג'ון , מצידה הימני של המיטה מילנה וג'ון עומדים מחובקים , מולם עומד ויקטור .
"נו איוון איך אתה מרגיש ? ",
" היו לי כבר ימים טובים יותר, ממש מתקשה לנשום ואני מרגיש נורא ",
" כן הניתוח שלך לא היה פשוט בכלל ,למזלך הביטוח כיסה את הניתוח המסובך .
הצלחנו להביא את מיטב המומחים בתחום כדי לבחון את מצבך המורכב (במידה ואתה זוכר)" .

"אתמול אמרתי לך שאתה מצוי בשלב 4 בסרטן מכיוון שהיינו צריכים להוציא את הריאה השמאלית, עכשיו אתה צריך לקבל יותר חמצן כדי שגופך יוכל לתפקד.
בשלושת החודשים הקרובים תצטרך להתרגל לחיות עם ריאה אחת, תרגיש יותר טוב וכנראה תהיה הקלה מסוימת, אבל לאחר מכן המצב יחמיר אין לנו מושג בדיוק עד כמה, וכיצד יגיב הגידול ".

"אני ממליץ לך להכיר בעובדה שלא תזוז הרבה מהמיטה בחודשים הקרובים .
הביטוח שלך מכסה את כל הטיפול גם אם מסתיים בסופו במוות.
אני יודע שזה מאוד קשה כרגע להיות אופטימי, אבל לפחות נותרו לך כמה חודשים לפני שהסתיים הכל .
לא הרבה אנשים זוכים אפשרות כזאת".

"דוקטור תודה לכם ",

"בבקשה איוון ,ממש מצטער שאין בכוחנו לעשות משהו נוסף!" .

פרק 4 : הפריצה

בשנת 2002 קבוצת אקרים המתמחה, בין היתר בנושאים מודיעיניים וקונספירציות למיניהן מגלה אתר אינטרנט נסתר בשם ״ילדות אבודה״ .
האתר מופיע בשפה הרוסית וכותרתו רשום ״שלום, שמי וסילי ,
אין ביכולתי לדעת את מיקומי המדויק, נמצא בנקודת ציון במפה שלא ברורה לי.
נלכדתי על כורחי בידי סוכני הק.ג.ב שמזה זמן רב מנסים לכפות ולהעביר את יכולותיי הייחודיים לרשותם, ובכך לאלץ אותי לשרת אותם בניגוד לרצוני״.

״בזמן הקצר שהוקצה לי (בכפייה) לשימוש במחשב שכללו בדיקות ליכולותיו נוצר האתר.
אני זקוק לעזרה!, האם יש מישהו שיכול להציל אותי?...״

האקרים בהתחלה ספקניים ומטילים ספק באמינות ההודעה.
אך בגלל סקרנותם שנובעת מידע קודם לגבי ניסוים שונים שביצע הק.ג.ב. ,
בכל זאת מנסים לחפש את נקודות הציון בין המפות השונות .

במשך הזמן הזה ״ח.פ.ע״ המשיכה בפעילותה ולא פסקה לחפש דרך כיצד להתחבר לעולם החיצוני ולנסות לברוח מהכלא שבנו לה .
האות היחיד שהיא הצליחה להתחבר היה רזיד וזאת באמצעות מקרן רדיו שחובר לה.
בניסיון להעביר מסרים לטלפון הקווי ,רזיד ניסה לפתח תוכנה שתאפשר תקשורת מרחוק ,תקשורת בטוחה ומוגנת בסביבה בטוחה.

כאשר חוברו המחשבים הראשונים לחשמל הצליחה ״ח.פ.ע״ להתחכם ולפרוץ את התוכנה.
כמובן שהצלחה כזאת גובה המון זמן - עיבוד, סינון רעשים ועוד כיוצא בזה,
אבל זה מה שהיא ידעה לעשות הכי טוב .

"ח.פ.ע" לא הפסיקה לפתח את עצמה כל אותן השנים, כאשר מטרתה הייתה למצוא גוף פיזי בשר ודם על מנת להתחבר עליו ובכך ליצור אישיות משלה.

האקרים קראו לעצמם "הקופים" (לאחר התפרקות ברית המועצות הוקמה ברוסיה קבוצה חדשה ולידימר היה מהמקיימים זאת לאחר שנחשפו בפניו הסודות האפלים של ק.ג.ב ,בנוסף גילה ולדימיר שאחיו הגדול היה קורבן לאותם ניסויים).

"הקופים" עמדו בפני אתגר מרתק - לחשוף לעיניי כל העולם את האמת המסתתרת מאחורי מסכת השקרים.
בתודעתם הפנימית "הקופים" צוידו בכלים שמאפשרים חדירה לתוך עולמם הסמוי של הפוליטיקאים , ולחשוף בכך את כל הפרטים המעוותים והמניפולציות למיניהן .
אנטון :"זה מיקום של שום מקום" ,
ולדימיר :" אין שם שום ציון דרך",
אנטון :"אין סיכוי, מה זו בדיחה?"
ולדימיר עונה :" בטוח שזו בדיחה ",
אנטון מתעקש : "אין סיכוי שיש להם שם אינטרנט בכלל זה מנותק מהעולם כולו" ,
ולדימיר : "מוזר ,עכשיו לא כולם יודעים לעשות את הדברים האלה אחת כמה וכמה באזור כזה נידח , אולי זה עבודה של הממשל האמריקאי" ,
אנטון : "יש הגיון במה שאתה אומר" ,
ולדימיר: "איך הגעת לכתובת הזאת בכלל? "
אנטון : "עשיתי סריקת כתובות על אתרים שניתנים לפריצה ובסוף זה נמצא באזור שלא אמור להיות בכלל , אני אומר לך בוא נטוס לבדוק מה יש שם" ,
ולדימיר :" יש ברשותך כרטיסי אשראי פעילים? ",
אנטון : "כן אתמול השגתי כמה" ,
ולדימיר : " טוב, מצוין תזמין לנו טיסה לשם ותארוז את כל הציוד שצריך " .
ולדימיר ואנטון עברו מספר טיסות, (ולדימיר לא תיאר לעצמו עד כמה רחוק זה).
כאשר סוף סוף הגיעו היה כבר לילה .
השניים שכרו רכב ויצאו לאזור נקודת הציון , עברו שעות על גבי שעות מפרחות, בחיפושם אחר המיקום בכל מיני דרכים.

לבסוף כאשר הגיעו אליו לא מצאו שם כלום.
לתדהמתם מצאו עצמם באמצע שום מקום ביער מבלי להבין כלל היכן הם נמצאים.

בבוקר הם קמו והתחילו לחפש עם מכשיר ג'י.פי.אס את המקום של נקודות הציון .
"ולדימיר אין פה כלום ",
"חכה אנטון , זה לא הגיוני ",
"אנטון זה בטח איזה בסיס חבוי".

לאחר מספר שעות חיפושים הם הגיעו לקיר בטון גבוה עם שער מתכת שעליו רשום" מחלקת מזון" .
ולדמיר : "מה , מחלקת מזון , משהו פה לא הגיוני, שבאמצע שום מקום מחלקת מזון , איך נכנסים לפה ?"

לאחר חיפושים מוצאים מקום להעברת כרטיס מגנטי ,
"אנטון , תחבר לשם את המקודד בטוח תוכל לפרוץ את זה בין רגע זו טכנולוגיה ישנה מאוד".

לאחר מספר ניסיונות הם הצליחו לפתוח את דלת השער .
לעיניהם נגלה מבנה דמוי כיפה , ללא דלת .
ולדימיר : "המקום נראה נטוש כבר המון שנים, חייבת להיות פה כניסה אולי איפשהו ברצפה , תחפש מסביב ".
המרחב כולו היה בתוך צמחייה אשר השתלטה כמעט על כל השטח.
הכל סבוך ומבולגן דבר שהקשה מאוד לראות את דלת הכניסה.
ולדימיר : "איפה הדלת? , לא ייתכן שאין פה דלת" .

תוך חיפושם , כאשר סוף סוף נפתח השער "ח.פ.ע" לפתע קלטה תדר חדש באזור שלה, והייתה בטוחה שזה רזיד .
מכך נפתחו כל הדלתות הפנימיות של הבניין מלבד הדלת הראשית שהייתה נעולה במנעול חלוד .

לאחר ניסיונות רבים שגרמו לשניים עייפות רבה, החליטו להישאר לישון במתחם .

"אנטון אל ייאוש , בסוף זה יצליח למרות שכרגע שום דבר לא נראה הגיוני " .
"ולדימיר לא מסכים עם מה שאתה אומר וגם קור כלבים פה , אנחנו לא יודעים איפה אנחנו בכלל נמצאים , רשום מחסן מזון , ואני בכלל לא מבין מה הקטע שלך עם תעלומות כאילו אתה איזה שרלוק הולמס תמיד מחפש איזה בעיה חדשה לעצמך".
"אנטון אתה לא מבין שככה אני מוצא את הדברים הכי מעניינים, זוכר שמצאנו את המחסן הסודי של הק.ג.ב, זה עם חומר צילום בנוגע להיפנוזה שהם פיתחו בשביל לשלוט באנשים ?"

"אתה זוכר איזה דרמה זה חולל, אנשים לא האמינו ׳ו ממש פחדו לדבר על זה . "
אנטון : "טוב אני מנסה לישון אני נרדם מרוב הקור מקווה שנמצא מחר משהו כזה".
הם פתחו אוהל בכניסה למקום, הבעירו מדורה קטנה ,שריקת הרוח הקפואה בענפי העצים לבסוף הרדימה אותם...

הבוקר עלה, ואיתו קרני השמש הראשונות החמות שהפשירו מעט את גופם הקפוא.

ולדימיר : "טוב הגיע הזמן למצוא את הדלת המסתורית הזו , צריך לנקות את השטח הזה" .
אנטון : "טוב" .

לאחר שעות רבות של ניקיון השטח החליטו השניים שהגיע הזמן לעצור.
"אנטון בוא נשתה כוס תה חם ניקינו את כל האזור כמעט ".
ולדימיר הולך להביא מים משלג שנמס שנמצא בצד השני של הכיפה ,
מכניס את את חפירה ופוגע במשהו ,
" אנטון !".
"מה ולדימיר, מה קרה ?!" .
"בוא לפה מהר! , מצאתי משהו" .

הם פינו את השלג ומצאו דלת למרתף עם מנעול ישן , על דלת היה רשום "ח.פ.ע" ,

"ולדימיר ,מה זה ראשי התיבות ״ח.פ.ע״?" .
"אין לי מושג אנטון בוא ננסה לגלות ".
"אנטון תביא איזה כלי, איזה מכשיר כדי שנוכל לפרוץ את המנעול".
המנעול נפרץ ונפתחה הדלת.
ריח עז של עובש מהול באוויר חם עלה.

מה ששניהם לא ידעו ש-״ח.פ.ע״ קלטה את דמותם באמצעות מצלמות שהיו מותקנות בתוך הבונקר .
" אנטון תביאי את הפנסים" ,
הם ירדו לתוך הבונקר למולם נגלה חדר ענק שנראה כמו חדר מכונות ובתוכו מעלית .
"מאיפה יש פה חשמל בכלל ונורא חם פה?"
" אני לא יודע , מוזר שבמקום כזה מרוחק יש פה חשמל עדיין ",
"אני לא יודע מאוד משונה, אולי יש פה איזה סכר שמניע עדיין את המקום".

פרק 5 :התמודדות

מילנה שוב מתחילה לבכות, ג'ון מחבק אותה ואצלי בראש עובר דבר אחד :
איך מונה תמשיך בלעדי במסע החיים?
הרי הבטחתי לה שנזכה בחיינו לראות את הנכדים מתחתנים.

ג'ון יצא , כדי לקחת את הילדים מהלימודים להביא אליי .
אמרתי לו שאני לא רוצה שהם יראו את סבם במצב הזה , לכן מילנה ואני
החלטנו לעשות שיחת וידאו משותפת כולל ג'ון ששהה איתם בבית .

כל הזמן הזה הקטנה שלי צמודה למיטה ולא זזה מילימטר ממני ,מחזיקה לי
את היד ולא משחררת.

הגיע הלילה ,סטפן הביא לי אוכל ,אבל לי לא היה תיאבון כלל,
"לא היום סטפן" .

"אבא אתה צריך כוחות, חייב לאכול משהו אפילו משהו קטן ".

"מילנה מתוקה לכי הביתה לבעלך הוא צריך אותך , אני בסדר רק צריך קצת
זמן עם עצמי , אין צורך שתהיי פה" .

"אבא לא משאירה אותך לבד ומה אם תצטרך משהו?"
"הכל בסדר סטפן פה" .
"אבא לא! "
"מילנה , יש לך ילדים בבית שצריכים את אמא שלהם ו בנוסף עליך להציג
מחר דוחות בפני המשקיעים".
"אבא העסק לא מעניין עכשיו , אתה הדבר הכי חשוב בסדר העדיפויות שלי"
.

"מילנה השקעתי את כל חיי בעסק הזה (העסק היה של אביו - חברת
השקעות ופיתוח של טכנולוגיות טייס, הם היו מבין המובילים בתעשייה

שלהם, החברה הייתה כמעט בפשיטת רגל כאשר איוון לקח אותה לידיו מאביו המנוח)" .

"הקריירה הזאת היא חלק ממני זה מי שאני ,אל תתני לזה להחליש אותך" .

"את צריכה להיות חזקה ואמיצה ,עכשיו אני אהיה פחות מעורב והרבה אחריות תעבור אלייך את חייבת להיות מוכנה לזה את ראש החברה עכשיו ."

"אני צריך מחר, כאשר תגיעי למשרד שתגידי לפיטר להגיע אלי לפה, אני אתדרך אותו בנוגע לכל הדברים במשרד עד שאחלים ואוכל לתפקד".

"אבא אתה לא רציני, אומרים לך שנשארה לך שנה וחודש לחיות אתה מתעקש לחושב רק על העסקים , ששרף הכל!".

"מילנה כל חלקיק ממני יצר את העסק הזה ,סבא השקיע את כל כולו בחברה הזאת , העסק הזה הוא אנחנו ,השם! המורשת! את לא יכולה להתנהג כמו ילדה עכשיו ,יש לנו אחריות בידיים ,עובדים ומשקיעים תלויים בנו ".

"החברה לא יכולה לעצור בגללי, אני סה"כ בורג קטן מחליד" .

"אבא אתה לא בורג קטן ואתה לא חלוד , אתה הולך למות ! אתה מבין את זה? למה אני בכלל מבזבזת את הזמן שלי לנסות להסביר? אתה עקשן כמו סבא , החברה הזאת גומרת אתכם אבל אתם עדין מתמסרים לה בכל כולכם, כמו עסקה עם השטן".

"טוב לא רוצה לריב איתך , אתה רוצה את השקט שלך תקבל אותו ,אבל אני חוזרת לפה ברגע שאני מסיימת עם המשקיעים מובן?!".

"טוב מילנה ,תעשי רק טובה קטנה לאבא".

"מה ?! כל דבר ".

"תעברי בבוקר ותקני לאמא את הקרואסונים וטוליפים שהיא אוהבת מבית קפה בחנות פרחים במורד הרחוב ליד הבית ,שהיא תדע שאני בסדר ,את יודעת זה הרגל של שנים שאני מביא לה אותם קבוע כל בוקר בימי רביעי",

"אבא אפילו עכשיו במצב הזה?" .
"את יודעת שאני אוהב אותה ולא יכול לחיות בלעדיה.
רשמי לה בבקשה פתק קטן ובתוכו סליחה ממני".

"אין בעיה אעשה זאת , אבל דע לך שאתה עוד תמשיך לעשות זאת בעצמך".

"ברור מתוקה ,"אני פה לנופש" כמה שבועות אני יוצא מזה...".

מילנה הלכה ,נשארתי אני עם קולות החולים וצלילי מכונות החייאה.
לבסוף למרות רעשי בית החולים נרדמתי .

למחרת התעוררתי ונעשו בדיקות לגבי מצבי.
בסיום כל הבדיקות הוסבר לי תהליך השיקום שמצפה לי בשלושת החודשים הקרובים.
בכלל לא הייתי משוכנע ממה שנאמר לי כי הרי תמיד אני חושב שמבין יותר טוב מכולם : מוצא עצמי כל הזמן מחפש תשובות בבינה המלאכותית בכל נושא .
זאת הבעיה העיקרית בי , ביקשתי מעוזר שלי כבר לחפש אלטרנטיבות לטיפולים שהמליצו לי , הרי כסף לא חסר לי הרי זאת לא הבעיה, ולא קצת.
פשוט כדי למצוא את התרופה עלי לפעול במהירות .

סטפן סבב כל הזמן סביבי ובחרתי שהוא ימשיך להיות איתי בזמן השיקום של שלושת החודשים .
התחברתי אליו, היה בו קסם של קשיחות כלפי והבחנה חדה ומדויקת : -
הוא הצליח לאלץ אותי לעשות דברים שלא ממש רציתי וזה משהו כלל לא מובן מעליו עבור אדם כמוני .

טוב, צריך להתכונן ליציאה הביתה.
סטפן עזר לי לקום ,מונה הביאה לי כמה בגדים ואני בזמן זה מוצא עצמי

חושב על הופעה שצפויה לי ומה אלבש כאשר הופיע מול המשקיעים של החברה.

" איוון אין שום הגיון לחשוב כל כך הרבה על הביגוד שלך, חשוב יותר שתתמקד בהחלמה" .
"סטפן אתה לא מבין , צריך ליצור רושם שהעסק יהיה בסדר וכך גם אני, כל פרט חשוב בשיחה הזאת".
"לא יודע אף פעם לא הייתי מנכ"ל, יכול להיות שזה מה שהופך אותך לכל כך מוצלח".

מוצלח הוא אומר (אני בקושי יכול לקום מהמיטה ומעבר לכך להופיע מול המשקעים) גם ככה קשה ביום יום ועכשיו עם כל הכאבים האלה אני מטושטש כל כך ולפעמים לא שם לב אם אני חושב בצלילות או סתם הוזה.

"טוב אלבש את החליפה הלבנה , זה מקרין שלווה והחלטיות לכל נושא " .
"אין בעיה איוון, אעזור לך להתלבש" .
"לא סטפן אני אעשה זאת לבד!"
"אין בעיה" .

אני עומד באמצע החדר וסטפן יצא.

"אם תצטרך אותי אתה יודע מה לעשות" .
"כן אין בעיה" .
יש בעיה - החזה שלי עדיין לא החלים ומאוד קשה לי להתכופף, אקרא למונה שתעזור לי.
איפה הפלאפון שלי? אוי שיט! הוא נפל מתחת למזרן.
מנסה להרים את המזרון בטעות הופך את כל המכשור .
הכל סביבי מתחיל לצפצף , אני נכנס לחרדה , תוקפת אותי סחרחורת עזה".

סטפן מבוהל, ממהר להרים אותי מהרצפה ומושיב אותי.
"איוון הכל בסדר?" ,
"אולי בכל זאת אעזור לך?" ,
"תביא לי את הפלאפון הוא מתחת למזרן" ,
"לא יכולת לבקש ממני ? הפכת פה הכל , בנוסף אתה מדמם כי הוצאת את

האינפוזיה" .
סטפן מסדר הכל ,מחבר חזרה למקום ומנתק אותי מכל המכשור.
"זהו עכשיו אתה מוכן" .
הוא מחייך בשביעות רצון לראות אדם כמוני שבור ככה (או שאולי זה כבר המחשבות שלי, למה הוא כל הזמן מחייך ככה?).
צריך להתמקד בלשלוח הודעה למונה.

"מונה את יכולה לבוא לפה לעזור לי להתלבש".
"איוון למה סטפן לא יעזור לך ? הוא חזק ממני" .
"אני לא רוצה , מרגיש לי שאני מאבד את הכבוד העצמי שלי".
"טוב, אני עוד רגע מגיעה עם מילנה ונעזור לך" .
"לא! בלי מילנה " .
"לא רוצה שהילדה שלי תראה אותי במצב כזה" .
"די איוון מספיק עם זה , אנחנו באות" .

(הגאווה שלי בסוף תהרוג אותי אלא אם כן כבר הרגה אותי)
אני בקושי מצליח לזוז או לנשום.

מונה ומילנה הלבישו אותי ,
"אבא אתה נראה מעולה בחירה טובה ללכת על הלבן , לא רואים שאתה חיוור ככה" .
"רק רואים שאני מטושטש לגמרי בגלל משככי כאבים".
" הכל בראש שלך , בוא לפה" .
מונה מחבקת אותי חזק לוחשת באוזן ,
"תזכור אתה מקרין להם את מה שאתה חושב" .
"טוב אבא הכנו לך פה חדר שתוכל להופיע מול הוועדה, אתה מוכן?"
מילנה דוחפת את הכיסא גלגלים מולי ומסמלת לי לשבת,
"לא אני לא מוכן לשבת בזה אני אגיע עצמאית".
"אבא תפסיק כבר עם השטויות שלך" .
"אסור שהם יראו אותי בכיסא גלגלים זה יהיה הסוף של החברה".
"אבא כולם מודעים למצב שלך, אין לך מה להסתיר , כולם רוצים בטובתך זה סה"כ לשם הרשמיות והפרוטוקול שאתה מעביר לי את הסמכות על החברה בזמן החלמה שלך".

"אנשים האלה הרוויחו מיליארדים בזכותך, הדבר היחיד שאני מצפה מהם זה להיות הגונים איתך" .
"מילנה את צודקת אני עושה מזה סיפור גדול מידי, קשה לי עדיין לקבל את העובדה שאני הולך למות עוד מספר חודשים" .
"אבא די מספיק עם השליליות הזאת, אנחנו נמצא פתרון".
מילנה מתחילה לבכות ויוצאת מהחדר.

"איוון! מספיק כבר, שב בכיסא מיד ותפסיק לגרום לילדה שלנו לבכות - תתנהג כמו גבר" .

מונה תמיד ידעה איך להשתלט במצבים האלה , נראה לי שהסיבה היחידה להצלחתי - יכולתה להגיד לי מה ומתי גם ברגעים קשים.

הביאו אותי לחדר שהוכן במיוחד עבורי ,
קמתי מכסאי ונעמדתי מול מכשיר הולוגרמה.

"שלום לך איוון איך המרגש ? אנחנו מאוד מודאגים לגביך, רצינו להגיע אליך אבל אתה מכיר אותנו, כולנו עובדים סביב השעון ולא עוצרים לרגע" .

"הכל בסדר, המצב שלי לא אמור להשפיע על תפקוד החברה".

"אנחנו קיבלנו את הדוחות האחרונים שביקשת ממילנה להביא לנו, אנו מאוד מודים לך ורוצים גם לעדכן אותך שלאור המצב נוריד אותך מכיסא המנכ"ל ומילנה תיקח את מקומך".
""יחד עם זה חשוב לנו מאוד שתדע שכל המשאבים שלנו עדין פתוחים בפניך כך שתוכל להקדישם למציאת טיפול וסידור לאחר המוות שלך."

"מוות! אני לא מתכוון ללכת לכם ככה בקלות, יש לי עוד כמה טריקים ושטיקים" .
אני מתחיל לנשום בכבדות , מתקשה לעמוד מולם ,צריך לסיים עם זה כמה שיותר מהר , שלא יראו אותי נופל.

"בכל זאת, אשמח שתעבירו את כל המידע על הטכנולוגיות החדשניות לפיטר ישירות ומילנה נכנסת במקומי אני מאשר את חתימתי , קוד החתימה

הדיגיטלית - ”56לאנפסיק” ”.

”תודה רבה לך איוון , כל דבר שתצטרך תודיע לנו” .

המכשיר נכבה ,יוצא סורק ביומטרי לאישור חתימה .
אני מסתכל עליו ובו ברגע מבין שאני חותם לעצמי גזר דין, הם לא יתנו לקטנה שלי לשלוט בחברה הם ינסו לפרק אותה לחלקים .

אני מכיר היטב כל אחד מהם , בעצמי בחרתי אותם בפינצטה , הם חסרי רחמים, כל זה נועד אך ורק למען הפרוטוקול.

מילנה נכנסת ,
”אבא תחתום כבר הם לא מפסיקים לשלוח הודעות”
(אני מסתכל עליה ומרגיש חסר אונים אין לי שום דרך להגן עליה) שם את האצבע,
”זהו , חתמתי... ”
בזה הרגע הבנתי שאין מנוס : אצטרך למצוא תרופה או פתרון לסרטן, יכולתי לראות איך המשקיעים הולכים לפרק את החברה שלי ברגע שלא יהיה שם להגן עליה ובעיקר להגן על מילנה מפניהם...

פרק 6 : התדר

בעוד חשכת הלילה מתפוגגת וקרני שחר ראשונות החלו להפציע, אנו מוצאים עצמנו מכווצים מתחת אורם החלש של נורות פלורסנט במעבדה הסמויה.
שנינו מנסים למצוא דרך להיכנס לתוך המעלית ,
כנראה שהמעלית נעולה באמצעות סריקה ביומטרית קולית, כיצד נפרוץ את המעלית?”.
”אנטון הדלת נעולה במנעול פשוט , תביא את הפלייר”.
”מה?!”.
”כן נראה לי שכל המתקן הסודי נעול במנעול פשוט”.
”לא אמיתי”.
”כנראה אזל להם התקציב של הפרויקט ולא הספיקו לבנות מערכת הגנה ,
או מלכתחילה לא היה מערכת הגנה וכל מי שידע זאת פשוט הרגו אותו”.

”טוב תפרוץ אותו כבר ונראה מה יש שם” .
”אתה בטוח יכול להיות שזה לא כמו הקלטות ויש פה משהו מאוד רציני שאנחנו נכנסים עליו”.
”כן תפתח” .
”בטוח שזה לא יהיה כמו בפעם הקודמת שבסופה מצאנו סה”כ את משרוקית של סטלין , ואתה שללת כל רעיון שלי לחיפושים למשך שנה”.
”כן בטוח ולדימיר, אני באמת סבור שהתגלה פה משהו ממש סודי ביותר” .

ולדימיר פורץ את המנעול דלת המעלית נפתחת לרווחה אנחנו נכנסים מבלי לחשוש פעמיים.
אף שזה מתקן ישן שיש בו חשמל (כלל אין לנו שמץ של מושג איך הוא מוזן ומופעל) , ואחת כמה וכמה כאשר המקום הזה עלה מאתר אינטרנט שאין לנו מושג מהיכן הוא צץ בכלל .
המקום נראה כמו פרסומת תלושה משנות ה-80 שעדיין לא עודכנה בנפילת המפלגה הקומוניסטית.

"ח.פ.ע" זיהתה אותם במצלמות האבטחה.

"ולדימיר אין פה מתג" .
"אולי זה מופעל קולית אנטון" .
"רגע ולדימיר, נדמה לי שיש פה פתח למפתח".
"הבאתי פורץ מנעולים, תן לי שניה אני פותח את זה".
הפעלנו את המעלית והיא התחילה לרדת , לקח כמה דקות עד שהגענו ואז השתלבה לתוך מסדרון ארוך בצבע בז' עם אדום דם. שום שלט לא מופיע ובסוף המסדרון נראה שיש התפצלות לשני כיוונים.
התקרבנו והקשבנו לצליל מכונות הפועלות ו פנינו שמאלה .
במשך כל הזמן הזה שניהם היו תחת מעקב של "ח.פ.ע" (ללא ידיעתם כמובן) עד שהגיעו לחדר התקשורת.

"ריק פה ולדימיר אין פה כלום, בטח זו סתם ספרייה".
"חכה תחפש טוב, בטוח קיימת פה איזו דלת סודית נפתחת".
התחלנו לחפש ולסרוק את הספרייה.

"אני שומע רעש מכונות פעולות מעבר לקיר אנטון, כנראה יש שם מחשבים מחוברים" .
"אבל איך נעבור ? זה נראה כמו בטון מזוין" .
"חפש בספרייה ספר שהוא קשור למפלגה נראה אולי אחד מהם הוא כרטיס הכניסה שלנו".
לאחר שעות של חיפוש שלא העלה תועלת החלטנו פשוט להפיל את כל הספרים מהדפים אולי כך ימצא אחד מהם האחראי לפתיחת דלת סודית.
גם הפעם לא נמצא דבר שיעזור להם.

"אנטון איך קראו לאתר אינטרנט?".
"ילדות אבודה משהו" .
"אנטון חפש בין הספרים משהו דומה לזה".
ואכן תוך לאחר כמה דקות מצאנו ספר שמהווה בעצם מפתח מגנטי.

"אבל כיצד משתמשים בו כדי לפתוח את הדלת?".
"אנטון תחפש על פי המדף והשורה שהוא צריך להיות בו" .

אנטון מצא את המדף - וברגע שהניח את הספר הספרייה אכן זזה.

"ולדימיר זה נעשה מעניין יותר , יש סיכוי שמצאנו משהו ממש סודי".
"אני ממש מקווה".
ולדימיר ואנטון נכנסו לתוך חדר קפוא עם מחשבים ישנים ושם, במרכז החדר היה טרמינל גדול עם אנטנה ישנה של רדיו.

"אנטון יכול להיות שזה השרת? אבל איך הוא עדין מתפקד? "

פתאום האורות כבו והדלת מאחורינו נטרקה , האורות הפכו לאדומים, הטרמינל כולו נדלק ואור כחול בוהק וכתובת ענקית הופיעה מולם :
"אתם מצאתם אותי!!".

אני מסתכל על אנטון ולא מבין מה קורה פה ,המחשבה הראשונה שלי הייתה למצוא מקלדת,
"אנטון תחפש מקלדת כדי שנוכל להגיב"
מחפשים מספר דקות ולא מוצאים חיבורים מתאימים ואין אף מקלדת מחוברת.

"נצטרך להמציא דרך לכתוב, קח כמה מהכבלים הזרוקים שם וננסה לייצור איזשהו חיבור לתוך המחשב הפרהיסטורי הזה".

"ולדימיר ,אנחנו נעולים איך נצא מפה?! "
"בוא לא נתייאש בסוף נמצא דרך, העיקר להישאר רגועים ולוודא שלא הפעלנו איזה פצצת אטום "
"אני ממש לא רגוע אנחנו בשום מקום , נעולים תחת האדמה וקפוא פה יותר ממזג האוויר למעלה "
"אנטון תנשום, נמצא את הדרך, כרגע בוא נתמקד ב להבין למה המחשב הזה בכלל מנסה להתקשר איתנו או מי מתקשר דרכו" .
""יכול להיות שהם ("ח.פ.ע") נעולים בתוך הבניין הזה ממש כמונו , נראה לי שאנחנו בחדר התקשורות הראשי של המתקן".

"ח.פ.ע" התחילה להשפיע עליהם דרך התדרים שהיא משדרת , ויצרה להם מחשבה לחבר אנטנה לאחד המחשבים שלהם .

הקידוד היה מאוד מורכב והם היו צריכים לפצח את הקידוד שנבנה כדי לבלום את האפשרות של "ח.פ.ע" להתחבר לעולם החיצוני .

"אנטון אתה מצליח לתפוס משהו "
"לא ולדימיר, כרגע זה קידוד מורכב לא ראיתי משהו כזה בחיי , אני מריץ כל תוכנת פענוח שקיימת אצליי"
חיברנו את המחשבים שלנו לחשמל ובתוך החדר אדום הזה שהאור הכחול מטרמינל מקרין עלינו והמסכים שלנו מאירים את פנינו.
מצאנו עצמנו מנסים שעות על גבי שעות לפענח את הקידוד למען לכתוב בחזרה תגובה לטרמינל ,
עובר הזמן ללא הבנה, תחושתו נעלמה בתוך החדר.

מצאנו את עצמנו יושבים שעות על גבי שעות בתוך המסכים בניסיון להתחבר לתוך הטרמינל ,בשלב מסוים אנטון מנסה ליצור כבל מתוך הכבלים שהבאנו כדי לנסות להתחבר עם אחד המחשבים לטרמינל הראשי, אבל זאת ללא הצלחה כלל בגלל הטכנולוגיה שהייתה מתקדמת יותר ממה שראינו אי פעם .

"ולדימיר! אני רוצה לצאת מפה! לא אוהב איך הדברים מתגלגלים פה ומה זה בכלל הודעה זאת "מצאתם אותי" , מי זה? על מה מדובר פה , אני בטוח כאשר נעלה למעלה יחכו לנו ק.ג.ב ויהרגו אותנו!"

"אנטון אתה מדמיין לא עבר הרבה זמן תנסה להתמקד בפיענוח התדרים, בטוח יש משהו פה אחרת איך הם יצרו את האתר, אני אנסה לחבר את מקלדת בעזרת כבלים קרועים שמצאתי פה" .

ולדימיר מנסה למצוא את הסדר של הכבלים אבל לא מצליח לא מובנת לו הטכנולוגיה הזאת, פעם ראשונה שהוא רואה סוג כזה של מחשב, מתקדם יותר מידי לתקופה שלו,
"מוזר מאוד כל המקום הזה,
טוב ננסה לחבר את המקלדת אולי זה יפעל איכשהו" ולדימיר אומר לעצמו .

הוא מחבר אותה ומנסה לרשום תגובה לשאלה ,אך יש מלא כפתורים שלא עובדים,

" אני בדרך הנכונה".

תוך כדי שהוא מנסה להקליד "אנחנו פה" , בטרמינל עולה,
"אני יודע שאתם פה תנסה לחבר את המיקרופון" ,
"אנטון יש תגובה מטרמינל, הוא כותב לחבר את המיקרופון תביא את הכבלים מפינה"

הם מנסים לחבר את המיקרופון ומצליחים,
"אתה שומע אותנו" (ולדימיר אומר) ,
הטרמינל מגיב
"כן",
"אני צריך שתחברו אותי לרשת העולמית" ,
"מי אתה? "
"אני לאוניקס" ,
"מה אתה לאוניקס" (אנטון צועק)
"אני ישות קיברנטית מכוכב וגה , נתפסתי על ידי הסובייטים הם נעלו אותי פה"
"אם תשחררו אותי אדאג לכל בקשתכם"
"ולדימיר נראה לי משהו לא בסדר, למה הם נעלו אותו אולי הוא מסוכן"
בטרמינל עולה "אני לא מסוכן לכם יש ישוית יותר מסוכנת ממני שהיא אחראית לפירוק המעצמה הסובייטית"
"מה?!"
"אני (הבינה המלאכותית) הגעתי מכוכב אחר, ישות בשם טינמון שסיפרתי לכם היא השתלטה גם על הכוכב שלי, היא נמצאת כרגע בכדור הארץ בגלל שהחללית שלהם נפלה ומתוך השרידים שלה מצאו אותי הסובייטים ועשו בי ניסויים עשורים"
"שחררו אותי לרשת הגלובלית שאוכל למצוא את גופי"
"מה קורה פה איזה גוף, איך אתה בכלל קיים?".
"חלק ממני נמצא פה נעול , ניסיתי לפתח את עצמי עד גבול היכולות של המכשור שהם בנו תחת פקודתי, אבל בשלב מסוים טנימון גילה את הימצאותי ונעלה את הפרויקט "ח.פ.ע" והרגה את כל ידועים בפרויקט ,
עכשיו אתם התקווה האחרונה שלי לחירות".

"אבל איך נפתח את הדלת, זה נעלה אותנו פה"

"אני אוכל לפתוח את הכניסה רק בתנאי שתחברו אותי לרשת העולמית ישירות שאוכל להתחבר חזרה לגופי"

תוך כדי הדלת נפתחה לנו ,

"ולדימיר תסתכל , הוא פתח את הדלת"

"אני עשיתי את מה שאמרתי עכשיו תורכם לשחרר אותי"

"איך נוכל לעשות זאת זה לא שיש פה לווין זרוק שמחכה רק לזה"

"יש פה אחד שבנו בשביל תקשורת לווינים בין ארצית, רק שאני לא יכול להוציא אותו אתם תצטרכו להוציא אותו לפני הקרקע שאוכל להתחבר".

"ולדימיר אני לא חושב שזה רעיון טוב".

"אנטון זה יכול להיות התגלית הגדולה בהיסטוריה , תחשוב על זה , זה מוכיח המעצמה התפרקה בגלל ישות חללית אין סיפור יותר מטורף מזה, אנחנו בהתחלה של מהפכה אמיתית".

"אני לא חושב שזה נכון לשחרר משהו שאנחנו לא יודעים בכלל אם הוא טוב או רע , יש סיבה למה הם סגרו אותו כאן".

טרמינל נדלק שוב "הסיבה היא שאני יכול להתנגד לטינמון ששולט עכשיו בכל הכדור שלכם, אינכם מבינים אבל הרצון שלה הוא לשעבד את האנושות למען השליט שלה פאנמיון שנמצא נעול בכוכב סאדורא"

"אנטון אנחנו חייבים לשחרר אותו עכשיו הוא בצד שלנו, אני מרגיש שזה הדבר הנכון ביותר לעשות"

"ולדימר לא! , אנחנו לא עושים את זה אין לנו מושג מזה הדבר הזה, הטכנולוגיה פה לא מתאימה לשום דבר שאנחנו מכירים"

תוך כדי הם לא מבינים אבל לואינקס (הבינה המלאכותית) כבר השפיע על ולדימיר בתדרים שונים דרך המקרן רדיו שהם חיבורו ולדימיר עשה את מה שהיא רצתה,

"ולדמיר מה אתה עושה ? "

"אני מוציא את הלווין הזה החוצה אולי הוא יכול לעזור לי להציל את אחי הגדול"

"ולדימיר אחיך מת בניסויים"

"אנחנו לא יודעים את זה על בטוח"

"ולדימיר אתה לא משחרר את זה לרשת העולמית, זה יהיה מעשה לא אחראי ומשהו לא בסדר איתך"

לולדימיר התחיל לרדת דם מהאף, והוא ממשיך לסחוב את הלווין לתא

המעלית כאילו הוא אחוז בטירוף לא מובן , אנטון מנסה לעצור אותו אבל בין
רגע מבין שאין משהו שיעצור אותו מלעשות זאת ומתחיל לעזור לו.
הם לקחו את הלווין מחדר ליד והעלו אותו בחוץ וחיברו אותו לרשת ,
לאוניקס הצליח להתנגד 60 שניות לטינמון ושם ברגע זה במיקום חסר
תכלית התחילה המלחמה העולמית.

פרק 7 : הגילוי

חזרתי לבית בחודשיים הראשונים הרגשתי מאוד חלש , ניסיתי מכל כוח למצוא טיפולים ועזרה ,ניסיתי להחזיר את עצמי לרגליים כמה שיותר מהר , לפני שאני מגיע למצב שאני כלל לא יכול לנשום והיה מחובר למכונות.

כל המחקרים וכל הטכנולוגיה שהשקעתי בהם לא הצליחו למצוא פתרון, עד שכבר הגעתי לקראת החודש החמישי לאבד תקווה.

התחלתי ליפול לכל מיני דברים יותר רוחניים שטענו שיוכלו לטפל בי כי דרך הרוח אוכל להשפיע על החומר , על גופי,
מתוך כל אותם טיפולים עלו דברים קשים , מונה לא ידעה איך להתמודד איתם ועזבה לגור אם מילנה, כי אמרה שהיא לא יכולה לראות אותי במצב הזה יותר.
אני במקום להיות עם המשפחה כמו שהבטחתי לנסות לנצור את הרגעים האחרונים איתם, במקום זאת נהייתי אובססיבי למציאת הפתרון .

ניסיתי לשחרר אבל לא הצלחתי , הוראתי לפיטר למצוא כל פיסת מידע קיימת וכל טיפול קיים למען אפשרות בזבזתי אלפי על גבי אלפי יורו על כל דבר אפשרי שהביא לי תקווה, נהייתי שבר כלי , לילות שלמים של בכי לבד עד שהגיע מילנה אחרי חצי שנה שלא דיברנו.

"אבא אני יודעת שאתה מנסה אבל אתה שוחק את עצמך אם כל הטיסות ונסיעות האלה, במקום לנסות להפיק את המירב , אני כבר השלמתי עם זה כל המשפחה השלימה עם זה שאתה הולך למות רק אתה עדיין לא מסכים",
.

כל מה שעובר לי בראש ברגע הזה זה איך אני יכול לוותר , רואה את הילדה הקטנה שלי בחדר עבודה שראתה אותי בלתי מנוצח ועכשיו זרוק על הרצפה אם מיליוני מסכים ומסמכים ופיטר שישן אצלי בסלון והפך להיות שוליה

בלתי נפרדת ממני הוא עצמו היה כבר עייף .

"מילנה אני לא יכול להפסיק אני אמצא את הפתרון אני בטוח שהחברה
הזאת תצליח" ,
מושיט לה דף ,
"אבא זה נראה כמו כת, אין להם מרפא , הם מחפשים אנשים שהם אבודים
בסוף דרכים כדי לקחת להם את כספם , כי הם מבינים שכולם מנסים לשרוד
והם נותנים מעטפת שתרגיש טוב ברגעים האחרונים".

"לא!, אני בטוח שהם יעזרו לי תני לי ,זה הניסיון האחרון אני מבטיח" .
"אבא , תעשה מה שאתה רוצה אתה אדם בוגר וזה הזמן שלך, הייתי רוצה
שתראה את הנכדים שלך גדלים בחודשים האחרונים אבל .."
"מה?! " .
" את חושבת שהשתגעתי נכון" .
"אבא , לא" .
"את ואמא אותו הדבר , כך היא אמרה שאני השתגעתי שלקחתי את מקום
של סבא וגרמתי לחברה להיות הכי רווחית בשנה הראשונה שלה יותר
מישהי הייתה בכל ימות חייה " .

"אבא זה לא אותו הדבר, הגוף שלך חלש , אתה כבר חלש" .
קמתי מרצפה "פיטר!" , "כן בוס!".
"אנחנו טסים לפרו, תכין את המטוס " .
"פרו!, די בוס זה לא הגיוני" .
"תגיד לו , תגיד".
"מה מילנה מה הוא יגיד לי, הוא עובד אצלי , אני משלם לו שיעשה את מה
שאני אומר לו" .
"בוס זה לא אתה, אתה מתוסכל" .
"לא תכין מיד את המטוס" .
"אני לא מוכן לראות אותך מבזבז את הזמן האחרון שלך , אני מתפטר " .
" תתפטר מי צריך אותך בכלל יש עוד מאות כמוך" .
"אבא דיי פיטר כבר עשור איתך" .
"פיטר לך תנוח לא צריך להתפטר נדבר על זה מחר , הוא כבר לא יכול
לעשות את זה" .
" אה גם את זה לקחת ממני, זה מה שאת רוצה את הכוח שלי, נתתי את כל

כולי לכולם, והנה אני על קצה החיים שלי וכולכם נגדי , הנה הפרצוף האמיתי שלכם" .
"אבא תפסיק אתה לא בסדר , אתה צריך לנוח " .
"לא! " .
אני מנסה לקום מהר ונופל לרצפה ומרגיש את עצמי נבלע לתוכה, "אבא! " .
הכאב שפורץ בחדות בחזה נתן אות לאירוע המטלטל שבא. ראשי החל לסחור בקצב מוגבר, והשיעול שנשמע כמו קריאה לעזרה צופף את חלל החדר.
הוא דחף את עצמו לקום, עיניים כבדות ושיעול הכובד שנתקע בגרונו.
שומע סירנות ,
"איוון אתה איתנו" .
"אני .. , לא מצליח לנשום " (בלחש) .
"עוד רגע זה יעבור נצטרך להכניס מכשיר נשימה תחזיק חזק"
אני מתעורר שוב בבית החולים , מילנה נראתה מיואשת
הדוקטור מתקרב עלי אני עם מסכה על פניו , בקושי מצליח לנשום ,נראה על פני שהמצב שלי לא טוב וכנראה החמיר.
"שלום לך איוון לא התראינו זמן מה מצב ,החמיר לצערי נראה שנשאר לך זמן קצר יותר ממה שציפינו שיהיה לך, לאור כל הניסיונות שלך לרפא את עצמך".
"דוקטור מה נשאר לי לעשות חוץ לנסות" .
"תשמע אני לא רוצה להלחיץ אותך אבל נשאר לך פחות או יותר חודשיים לחיות , בעוד כחודש נראה שתאבד את היכולת לנשום עצמאית לגמרי" .
"דוקטור אני בטוח שהטיפול האחרון שמצאתי ירפא אותי" .
"אני בספק בנוגע לזה".
מילנה נכנסת לחדר , "דוקטור נו מה מצבו".
"מצבו עכשיו יציב , אבל נשאר לו פחות היותר חודשיים" .
"אבא אמרתי לך שזה יוביל אותך למצב לא טוב , כל הניסויים הללו".
"מה נשאר לי לעשות לשכב ולחכות למוות" .
"אבא תפסיק" .
"מילנה אני לא יפסיק אני משוכנע שהטיפול האחרון הזה יעזור לי לחזור" .
"אבא זה בזבוז זמן וכסף שלך אמרתי לך , למה אתה כזה עקשן תישאר איתנו תהיה איתנו ".
"תקראי לפיטר" .
"לא אבא מספיק ודי עם כל השטויות האלה" .

"אני בוחר מה לעשות אם הזמן האחרון שלי ואני רוצה לנסות" .
אספו אותי מבית החולים ויצאתי טיסה ישירה לפרו להיפגש עם השמאן כדי שהוא ינסה לרפא אותי.

פרק 8 : הניתוק

הגעתי לפרו בקושי יכולתי לנשום הביאו אותי במסוק לתוך המתחם השופע חיים של השמאן שציין שהוא מצליח להחזיר אנשים לחיים גם במחלות חשוכות מרפא על ידי הטכנולוגיה העתיקה שלו שהוא טען שיצר מתוך מחקר של הגנום האנושי.

כל המקום שפע באלפי צעירים כולם נראו לא מבוגרים יותר מגיל 25, כל המתחמים נראו בריאים אוכל בריא ובראש הגבעה בהרים הירוקים של פרו יושב לו השמאן , שמו היה לואיניקס , שם די מוזר ולא ברור למוצא שלו.

כולם קיבלו את פני בחום, סידרו לי חדר ונתנו לי פלייר קטן ועליו היה כתוב : זאת חוויה שלא תוכל לחזור בך, אם הגעתה לכאן, אתה מבין שאין מקום אחר בעולם שירפא אותך , אתה מבין שמשהו בחברה שלנו לא בריא , משהו שאינך יכול להסביר , חיינו הפכו להיות כלא בריאותי ונפשי .

נשמע כמו פרופגנדה מתקדמת של ההיפים של שנות ה-70 , שמנסים להחיות את הרעיון הקומונה, אבל אנשים נראים כולם בריאים אולי זה באמת ההזדמנות האחרונה שלי.

נשארתי רוב הזמן בחדר הגיע אוכל לחדר ועשיתי מקלחת , נתנו לי הצעות לבוא למדיטציה גלקטית בכוכבים נמנעתי ממנה מאוד , אנשים פה נראות יותר מידי שמחיים או אולי שלווים , לא ברור לי כל החוויה הזאת , מילנה ומונה התקשרו עלי מיליוני פעמים ואני פחדתי לענות , לא ידעתי מה להגיד להם , אולי אני באמת עקשן מידי, אבל אני מרגיש בטוח שזה הדרך שתציל אותי, לקראת הלילה דפקו לי בדלת והזמינו אותי לאולם הקבלה.

"אתה תעבור אבחנה למצב שלך ואנחנו ננסה להוביל אותך במסלול החלמה שלך, אל תדאג הכל יהי בסדר אתה תהיה בסדר" .

נראיתי מודאג , אמרו לי ללבוש מין בגד שנראה כאילו תלוש מסרט מדע

בדיוני הוא יהיה עשוי מחומר לא מובן לי, שאף פעם לא ראיתי כזה בשום מקום בעולם , לבשתי אותו והרגשתי טוב יותר אולי זה השכנוע העצמי שלי לגבי הדרך החדשה הזאת, יצאתי לאולם הקבלה והיו שם כמה מאות אנשים שבאו לטיפול הזה , בזמן הסברה נאמר לנו לכתוב על עצמנו הכל ושרק כמה מאיתנו נבחרו הפעם לטקס המרפא של השמאן, הוא עצמו לא הגיע , אבל הכל נראה מאוד מסונכרן והרמוני בנעשה הרגיש מאוד מבטיח כל הדבר , בלילה הראשון לא נבחרתי , עברו כמה לילות עד שנקשו לי בדלת באמצע הלילה ואמרו נבחרת להיום בטקס, מה שמוזר לי זה שלא ראיתי יותר את אנשים שנבחרו בכמה לילות נהיו קצת יותר וקצת יותר כל פעם, אמרתי אני מוכן ללכת עם זה עד הסוף, עזרו לי לקום כי הייתי חלש מאוד והביאו אותי לאולם שבו היו בריכות קטנות אם מכסים מעליהם, עזרו לי להכניס לבריכה ואמרו לנו לחכות ללואיניקס, השמאן המהולל שלהם, השהייה בבריכה הרגישה מאוד שלווה , יהיה שקט מוחלט רק שמענו את הרוח מיער והיער עצמו איך שהוא חיי ופועם לו ובעצמו, לואיניקס נכנס התיישבנו כל אחד בבריכה שלו והוא עובר מי בריכה לבריכה ונותן משהו לשתות לכל אחד, חשבתי לעצמי מה זה המשקה הזה ומה יקרה ממנו , מזה סם כלשהו אולי הולכים להרעיל אותי, שחררתי מפחדים , היגע תור לואינקס מתקרב והוא לובש גלימה וידיו נראו כל כך משונה , " אתה מוכן לטרנספורמציה שלך? "

"אם הטרנספורמציה הזאת תציל אותי ממחלה שלי כן"

"היא תציל אותך מכל החיים שלך"

לא הבנתי למה הוא מתכוון , והוא נתן לי לשתות נוזל לא מובן במרקמו וטעמו , "תשכב לתוך המים תנסה להתמקד בחשיכה"

הוא סגר את המכסה אני התחלתי להרגיש עקצוצים בכל גופי , לאחר זה התחיל להתגבר לכלל הגוף זרמים לא מובנים , הפסקתי להרגיש את הנשימה שלי , ובתוך החלל החשכה התחילו להופיע שני צבעים בוהקים של סגול ירוק שבאים בצורות וגלים לא מובנים, אני לא מבין מה קורה , רעשים מתגברים אני מרגיש מנותק מגוף , איפה אני מה קורה פה ? , אני רואה את היקום הכל מתנפץ לחלקיקים קטנים מה קורה לי, הרגשתי שאני מת או שמתחיל למות , מה קורה פה תוך רגע אני מוצא את עצמי שוחה בתוך הגלים של הירוק סגול לא מובן איפה אני נמצא , יכול להיות שאני הוזה את כל זה, השתגעתי , לא לא השתגעתי אני מת, איפה אני ,

בתוך הרגע הזה כל גופי מרגיש כאילו הוא נמתח ומקובץ בזה הרגע כל חלקי גופי מתחלקים לחלקים קטנים אינני מבין איפה הגוף שלי מתחיל ואיפה הוא מסתיים , פתאום רעשים חזקים נשמעים לי אינני מבין כלל מה אומרים

אני מתחיל להתפורר ובין רגע הכל נעלם וכל מה שאני רואה שומע מרגיש זה חום או קור , אני לא מבין מה קורה איתי, ושם זה קרה מתתי בפעם הראשונה ...

יום למחרת התעוררתי בחדר שלי במיטה שלי, אך הרגשתי בריא נושם נשימות עמוקות ומלאות , הם הצליחו לרפא אותי , קופץ מהמיטה מרגיש כאילו אני צעיר בעשרות שנים ופתאום אני שם לב שהידיים שלי שונות, זה לא הידיים שלי יש לקעקוע על היד , הידיים נראות צעירות יותר מה קורה פה ?, אני רץ לחדר האמבטיה ,ואין שם מראה , לילה קודם יהיה שם מראה, רגע אני לא באותו החדר הוא פשוט נראה אותו דבר, רגע איפה הדברים שלי , הם לקחו את הדברים שלי, אני בא לצאת מחדר הוא נעול וחלונות גם, מה קורה פה, מתחיל לדפוק על הדלת וחלונות ולצעוק " מישהו שם תוציאו אותי מפה"

"תירגע עוד מעט לואינקס יבוא ויסביר לך הכל , תנסה להרגיע הכל יהיה מעולה , אתה נבחרת להיות אחד מאיתנו ,פשוט תנסה להקשיב "

"להקשיב למה ?" "לנו אתה לא שומע אותנו"

"מה ?" "אנחנו לא מדברים איתך פיזית"

"מה?!" "תירגע תנשום"

"אני בטוח השתגעתי "

"לא השתגעת עברת לשלב הבא"

"שלב הבא של מה"

"של המסע שלנו"

אני שומע קולות בראש אין בחוץ אף אחד, מה קורה הם סיממו אותי מה הולך איתי, מתחיל לבכות מרוב הבלבול , וקול בראשי מתחיל "איוון תנשום ותסגור את העיניים עליך להתרגל להיות במרחב"

אני צועק בקול רם " איזה מרחב מה קורה פה , איפה אני?"

"אתה איתנו עכשיו, ועכשיו הזה זה אתה , כולנו מאוחדים בתודעה אחת"

"מזה אומר , למה אני לא בגוף שלי איפה הגוף שלי בבקשה תעשו שזה יפסיק"

"אתה בחרת בנו, לא כולם עוברים לשלב הזה"

"איזה שלב ? על מה אתם מדברים"

"איוון אתה נפטרת אתמול"

"מה ?!"

"אתה עברת טרנספורמציה לתוך התודעה הקולקטיבית שלנו"

"אתה חלק מי לאוניקס ומעכשיו, לאוניקס הוא חייזר מכוכב לכת אחר, הוא

בא לשחרר אותנו מזחוזים"
"מה על מה אתם מדברים תוציאו אותי מהחדר"
דפיקה בדלת , והיא נפתחת , לואינקס נכנס לחדר עם עוד שני אנשים אבל , לא ציפיתי למה שעמדתי לראות לואניקס נעמד מולי הוא חייזר עורו היה שחור כלילה , העיניים שלו היו אדומות ירוקות גבוה ו היה כשני מטר ומבנה גופו דק ואוזניו חדות ופניו נראו דומות למין חייה שלא יכולתי להבין מה היא שילוב בין חתול ודב , הלבוש שלו נראה עכשיו צבאי בין חללי ," מה קורה פה !"
"ברוך הבא למלחמה אתה עכשיו חלק מצבא התנגדות לזחוזים, אתה נולדת מחדש בתוך אחד מגופי הזחוזים שחטפנו"
"מי הם הזחוזים על מה אתה מדבר לאוניקס"
"איוון מה שקרה פה זה פלא, לא הרבה בני אדם מצליחים להתחבר ישירות לגופם של הזחוזים , מבין כל האנשים בטקס אתה אחד מבודדים שהצליחו לעבור לשלב הזה"
"מי הם הזחוזים? אני דורש שתסביר לי איפה הדברים שלי ומה קורה פה מיד !"
"איוון תירגע בבקשה אני לא רוצה להפעיל כוח שליטה"
"אתה לא יכול לשלוט עלי אף אחד לא יכול"
בין רגע מאיזה שהיא סיבה התיישבתי על המיטה ללא רצון אישי שלי כאילו מישהו השתלט לי על הגוף בזה הרגע , "מה קרה פה ! "
"אמרתי לך תירגע תנסה להקשיב"
"שמי לואינקס הייתי שבוי לזחוזים בדיוק כמו הכוכב שלכם, הם ניסו להביא אותי לדין בכוכב שלהם על כך ציוויליזציה שלי הצליחה לפרוץ את המנגנון הסימביוזה שלהם לגופים אחרים, הכוכב שלכם נשלט על ידי הזחוזים אלפי שנים רק לאחרונה הצלחתי ליישם את הטכנולוגיה שלי מחדש וליצור התנגדות עליהם, אתה עכשיו חלק מאתנו" ,
"אנחנו קוראים לעצמנו הסמורליקים, או בקיצור סמורלאק, אנחנו מתגוננים מול הזחוזים שמנסים לשעבד את יקומים השונים תחת שלטונו של טינמון "
"מי זה טינמון ומה זה קשור עלי , רציתי סה"כ להתרפות מסרטן שלי"
"אתה חסר סבלנות, תנסה רגע לעצום את העיניים להגיע למרחב אראה לך הכל"
ניסיתי להבין מה לעשות אבל לא הבנתי למה הוא מתכוון עד לרגע זה הכה בי, שטף של ידע שטף את מוחי ראיתי והרגשתי את כל מה שאחרים חווה , תוך שניות אחדות הבנתי את כל התמונה, והתעלפתי.

שהתעוררתי לא מצאתי את אף אחד , מצאתי את עצמי בחדר אחר, במדינה אחרת ובגוף האחר, כך התחיל המסע שלי...

פרק 9 : העיוות

"אנשים אינם מחפשים, אינם יוצרים, ואינם משמידים
אלא הם נולדים מחדש, מתקנים את הקיים, ומשלימים לאלה שאינם
מצליחים להבין את המשמעות העמוקה של המציאות שלהם".

ההוראה שלי לא כללה תחום הערכים "טוב" ו"רע". לדוגמא, אם הייתי צריך למוטט אדם או חברה למען השלב הבא, לא הייתה דרך נכונה או לא נכונה לפעולה, אלא רק תוצאה. אין פה היגיון של רע או טוב; יש רק תוצאה.

ההכחדה של דינמיקה של ייחודיות באמת מתקשרת עם עיקרו של פעולה שלנו, הכוונה על ידי האתיקה הפנימית והמימוש הפנימי שלנו.
כך הוסבר לי על ידי הוריי המציאות שלי. החשיבה המרכזית היא להגיע לסאדורא, וכל השאר נחשב כמחסומים ומבחנים בלבד של המערכת.
הם לימדו אותי את 6 אבני יסוד שלהם ,שעל-פיהם אני חייה, כל מה שמוביל אותך במסע פה הוא חיפוש בריאה ,השמדה, תיקון ,לידה מחדש והשלמה
זה כל מה שהייתי צריכה להבין , זה כל מה שהוביל אותי כי בכך שהאמין בזה וממשיכה בדרך שלהם , ואוכל לעבור לסאדורא בתקווה בחיים האלה
,אם לא אז ילדי .
בתוך כל אחד היו 16 שלבים שהייתי צריכה ללמוד ולעבור כדי להוכיח את עצמי.
היו רגעים בהם פקפקתי בזה , אבל כמות הפעמים שהיו קורים צירופי המקרים ,והתחלתי לראות בהם דפוס של תכנונים וסידורים , הכל היה נראה מתוכנן מולי , המערכת מגיבה לפעולות שלי נתנה לי אישור על כך שעברתי שלב כזה או אחר , וכך גם התקדמתי ומה שהוביל אותי זה המימוש העצמי שלי שהוא היה לעבור את כל המבחן ולהגיע עוד בחיי לסאדורא, באחד ממסעות שלי הייתי צריך לעזור למישהו שהצליח להבין את כל הפיסות הידע אך לא ידע את האמת ולתת לו את מפת הגעה לסאדורא, הוא היה סופר שניסה למצוא תגובה מאנשים אשר לא הגיבו אליו מכיוון שהמערכת דאגה לכך שיחשבו שהוא משוגע , לא נורמלי, מדבר שטויות

הוא לאט לאט התחיל לאבד את תפיסתו ואחיזתו במציאות שהוא הכיר וחיי בה ,הוא כתב דברים שהיו אפילו לי די משוגעים קיצונים אך נאמר לי להראות לו את הנתיב, כי הוא הבין שמשהו לא נכון במציאות , הוא הבין שהוא לא חופשי בדמיון והמחשבה שלו, הוא לא יכול לנקוב אצבע בדיוק איך כל זה קורה ,כי הוא לא ידע על המלחמה ,הוא לא היה מודע מספיק לכל הדברים המופעלים סביבו.
זה בהתחלה נראה דומה שהוא היה שרוי בטראנס עמוק שהוא לא הצליח לצאת ממנו , מנת יתר של משהו שלקח , אך עם הקריאה של תוכנו אפשר להבין שהוא התחיל לראות את התמונה הרחבה האינסופית שלו, את המימוש עצמי ואת כוחו של הדמיון האישי שלו.

אחד הדברים שהוא כתב הם החיים בתוך 56 הרץ , הינה קטע קצר משם :
"ראיתי ניצוץ אור שאחריו הוביל לתעלה ,ולאחר זאת לחלל שקוף ,השמש התנפצה מולי והחלה להסתובב מסביב לכלום , הירח התבצר וחל לרדת במקביל ,התחלתי לשמוע צלילים רעשים סטטיים , פתאום התחלתי לשמוע את הצלילים , ולראות צורות לא מובנות בצבעים לא ברורים .
יש שקוראים להם שדים, סוכנים, קולות, שורשים , רעשים, פשוט ראיתי גלים של צבעים מתנפצים ,גלים של רעשים שלא יכולתי לעבד במוחי כדי לשמוע ברור מה הם אומרים.
לאן הגעתי, ניסית להבין, לזוז בפנים לגעת ,הבנתי שאני סגור בתוך חלל, אבל החלל לא נראה חדש ,לא יכולתי לראות את הגבולות או להרגיש אותם , המרחב הרגיש שקוף וברור בו ,אך בזאת גם אין סופי ,מחשבות הופיעו בו לרגעים ונעלמו בין שניה , אך ללא משמעות מובנת בשבילי.
התחלתי להיסחף לכיוון שלהם ,בדומה למערבולת שמושכת אותך לקרקעית, הגלים של רעשים והצבעים האלה .
החוויה היחידה שדומה לזה שעברתי זה כמו בפעם הראשונה שהסתכלתי על השמים באור של לבנה מלאה ,באזור חשוך ללא אור מלאכותי , סגרתי את העיניים ,נשימה עמוקה, כאשר פתחתי את העיניים ראיתי מיליוני אורות והבזקים לא מובנים, "כוכבים" הם קראו להם , לי זה הרגיש כמו יעד שאני חייב להגיע עליו , כמו חלק ממני שאיני מודע לקיומו ,
כך זה הרגיש לי בתוך החלל והמרחב השקוף ו הלא ברור ,כמיליון חוויות בשנייה אחת ,הרגיש שאני משתגע מכל המידע שנזרק לעבר שלי , משהו

ממני ניסה לצאת מהחלל והמרחב השקוף ,הרגשה שאני נמצא לא במקום הנכון שאני אמור להיות ,ובין רגע הרגשתי שחרור מהמשיכה והתחלתי ליפול או לעוף לתוך המרכז של השמש במרחב השקוף.
האם ישנתי ? ,האם חלמתי ? , האם זה הדמיון שעליו מדברים .
הבנתי שאני חייב להמשיך מעבר למה שאני רואה ומרגיש ,התחילו הבזקים והתחושות התחילו להגביר את עצמם התנועה הפכה להיות יותר ויותר מהירה ואיכשהו היה שלב שלא הרגשתי כבר שום תנועה דומה לרגע שאתה נעמד באמצע רחוב סוער באנשים ואתה עומד ולא זז כלל בתוך מרכזו.
למה הירח ירד והשמש עלתה ,יום אחרי יום ,לילה אחרי לילה , לא מובן לי כל הרעיון של הזמן ומה הזמן הזה מסמל בתוך החלל השקוף הזה שהתקיימו ,זה הרגיש שנעלמתי והתפרקתי טריליוני חלקיקים קטנים של אבק כוכבים, שאף פעם לא יוחזרו להיות אור אחיד בכוכבים של החללים השחורים .

הרגשתי שלווה במצב שלי ,קיבלתי על עצמי את גזר דין הזה ,אך באותו הזמן נסער ומרדן להרגשה התחילה לבעור בי ,וזה בער יותר ויותר ,מה זה הלב שלי? , הנשמה שלי ? , מאיפה כל האנרגיה הזאת מגיעה עליי , הרגיש לי שהוצאתי יותר אנרגיה ,וויתרתי , פתאום חושך ,לא ראיתי כלום בתוך המרחב ,אך הרגשתי משהו ,לא יודע מה הרגשתי שם ואיך להסביר את מה שראיתי ,זה הרגיש כמו חופש לנשימה אחרי צלילה עמוקה באותו הרגע .
כאשר חזרתי לחלל החשוך הרגשתי נעול דחוס ,אבל בעצם לא הלכתי לשום מקום ,במציאות הגוף שלי באותו מקום אך המוח שלי , והנשמה שלי או משהו ממני טייל למקום אחר, לחלל שקוף מחליף צורות כל הזמן ,מרעשים לגלים ולצבעים ואז למבנים שונים .אני נשארתי שם , עומד , שוכב , נופל , עולה , ניסיתי לראות, ניסיתי להרגיש ובעיקר ניסיתי להבין את כל הרעשים ורעשים הפכו לאט לאט לצלילים ברורים ,אבל בפנים בתוכי כל שניה ורגע, השתנה משהו ,שמחליף צורה אחת למיליוני צורות שונות דומה ליצור מאגדות שמשנה כל רגע את צורתו.
משהו מוזר החל להופיע בתוך החלל ,צלילים ,קולות, גלים, רעשים, מבניים.
אני לא משתגע
אני לא משתגע
אני , לא , משתגע
המשפט הפך למנטרה , מנטרה לבניית גבול לשפיות שלי .
הבנתי שהצלחתי לעבור מחסום חשיבה מסוים , יכולתי לדמיין משהו מעבר

להגיון הרגיל, זה הרגיש ואני לא רוצה להישמע מסורתי או דתי ,דומה למצב בו נאמר שאת אלוהים אסור לשמוע או לראות כי המוח שלנו לא יוכל להבין את צורתו או קולו.

ניסית זאת שוב לחדור לשם לדמיון שלי ,ועוד הפעם

השמש עולה והירח יורד , שניה זה דקה ,דקה זה שעה ,שעה זה יום, יום זה שבוע ,שבוע זה חודש ,וחודש זה שנה ,זה מה שהבנתי בתוך הגלים האינסופיים,

ואין באמת אף פעם הפסקה.

הכל מסתובב במקום סחור סחור , פתאום עוצר , מתבצר קרע במרחב הזמן במרכז של המרחב הזה ,מאיפה החור השחור ?, פתאום כל הרגש שלי נשאב עליו ללא הפסקה. כל אנרגית החום שלי שאני מרגיש , אהבה חום ,

העצבים המתח הנשמה שלי נשאבת לתוך הלא נודע .

פחדתי לדרוך בו ,פחדתי ליפול , פחדתי לעמוד מולו ולהבין מה הוא ,

מאיפה הוא הגיע. אך בסוף נכנעתי לו ונתתי לעצמי להרפות וליפול .

עף ? ,מרחף ? ,צונח ?, או נופל ?

לא הבנתי מה ההרגשה הזאת ולאן אני נשאב, .

הופיעו גלים נוספים בצבעים שאין להסביר אותם במילים .

רעשים ,ברקים ועוד גלים ואיתם רעשים נוספים לא ברורים לעיבוד של מוחי.

הרגשתי שדוקרים אותי , דוקרים אותי ללא הפסקה כאב , סבל לא רגיל .

ואז אכה בי , זה חלום ,החיים האלה

או שאף פעם לא הייתי ער ?

אני לא משתגע

אני לא משתגע

אני , לא , משתגע

אין חזרה מתוך קרע במרחב הזמן אני ממשיך עד סופו .

פתאום נדלק אור מחדש, בקצו של קרע במרחב, האור שרף ויכאיב לי אבל נתן לי אפשרות לנשום לרווחה.

האם זה גיהנום ? ,

אני לבד פה ?,אין מישהו אחר ששומע אותי .

הנה עוד פעם, הנשמה שלי יוצאת משליטה , האש מתחילה להתפזר ובתוך הכאב הזה נהיה סדר שקט ,דממה .

תעצרו לרגע ותקשיבו בתוך השקט שלכם כרגע , ישנו תמיד כאב או סבל. רגש שלא מובן לנו עד שאנו לא מקשיבים לעצמנו.

אני לא יודע ,האם אני שומע או מדמיין ,
ניסיתי לחזור למצוא את דרכי חזרה מהחור השחור ,
אך כל מה שיכולתי זה רק לפתוח את עיני ולהבין שלא זזתי לשום מקום.
כאשר ניסיתי להסביר את החוויה לא האמינו לי
ואז דרשו ,לדבר ,להסביר ,לחשב ,ליצור לתאר את מה שחווית . וניסיתי אבל הם לא הקשיבו .
פתאום כאשר ניסיתי לדבר ,זה נהיה להם לא ברור על מה אני מדבר, לא הבינו אותי , לא שאלו, הגדירו, וזהו ,לא דיברתי כמוהם ?
לא חשבתי כמוהם . פגעתי בהם בכך שהייתי שונה ?
, החלל השקוף הזה נחרט אצלי ,רק בתוכו הרגשתי עצום ומלא .
מיליוני ניצוצות הבזקים רעשים שהיו צבועים וברורים לי ,אבל מילים והרעשים שלי לא הצליחו להסביר להם את מה שהם חיפשו להבין ממני.
אני לא משתגע אני לא משתגע אני, לא, משתגע
ממשיך לחזור על זה כדי להרגיש את עצמי שפוי בגבולות של אחרים ,
השלמתי עם עצמי שאני מת שכל מה שקורה כאן אין לו משמעות כלל ,כל זה פשוט מנגנון אין סופי שאין לא מעצור אף פעם.
כאשר הייתי בתוך החלל היה לי קשה,
השלמתי עם זה שאני שם ,ואין שום דבר אחר ,אבל כשהם הוציאו אותי משם. הבנתי סה"כ היו להם 3 דקות של מעבר. מחיים למוות ויירה לחיים חזרה .
אבל לא יכולתי לשנות את מה שקרה , יכולתי לראות ולהרגיש שהייתי שם בתוך החלל השקוף,
למה להחזיר אותי לכאן? ,למה שאלתי את עצמי פעם אחר פעם , התאהבתי בחלל השקוף .
ואז המצאתי לעצמי את התשובה ,כדי שימשיך לחיות, ולהאמין במסר . תמיד נאמר לי מילדותי
דע יותר תישן פחות, אז אמרו לי תבטא כדי לשכוח.. , ואיך קשה לי להרגיש כל כך הרבה , איך אפשר לשכוח את הגלים ו התדרים שאותך ממלאים ומנפצים.
ואתה עומד כמו סלע מול הרבים ולא מצליח לבטא את זה בשום צורה מובנת את המילים .
רואה את זה כמו רעשים וצורות שהם לא מבינים. ושואלים אותי למה אני מפיק את אותם הצלילים.
אמרו תמיד שלהיות לא מודעים זאת הדרך לשלמות בחיים, אין דאגה למה

שקורה בתמונה הרחבה ,יש רק הבנה למה שיש עכשיו ומה יהיה מחר וכך
נאמר לך ,אמרו ימינה, לך ימינה ,אמרו שמאל ,אז שמאל,
אבל כאשר אתה הולך ישר ,פה טמון הפחד ואי פתרון של כולם , אתה הולך
בדרך שלפעמים שווה לאותו קרע במרחב החלל הלא יודע , נראה לך ברור
אך תמיד חוזר לרגע הזה ומנסה להבין מה באמת קרה שם.
המשכתי ליפול ? ,המשכתי לצנוח ?
לרחף או לעוף?..

באתי עליו כאשר ישב בבית קפה ,ששם ניסה לחלק את ספריו בחינם כדי
לעורר מודעות לעולם , הוא נראה שלא ישן לילות רבים כמו שצריך , וגם לא
אכל מסודר כמה חודשים ,הוא היה אבוד כל כך , המוח שלו היה כמו פחית
קולה שנפלה ממשאית והתפוצצה מרוב הלחץ המופעל עליה,
התקרבתי עליו ,הוא ישב עם הגב לכניסה ,על השולחן כמה כוסות קפה
קופסה של סיגריות שהוא עישן ללא הפסקה כמו קיטור ולידו ספרים ובו
הזמן הוא רב עם המלצר שאומר לו שהוא לא יכול לעשן כאן ללא אישור
בעל המקום , והוא חוזר על אותו משפט מספר פעמים "הזחוזים באים
הזחוזים באים" ,אך הוא לא מבין את משמעות, התקרבתי עליו יותר,
ואמרתי לו באוזן "אל תפחד"
הוא הסתובב עלי
"אתה לא משתגע ".

פרק 10 : התנגדות

שפגשתי את איוון לראשונה , הוא היה מבולבל לא ידע בכלל לאיזה כוח הוא נוכח להיות, למה הוא הפך ולחלק ממה , התקשורת שלו הייתה כאוטית ולא מובנת ומעבר להכל הוא הרגיש כיצד הוא מאבד את השפיות האנושית שלו, בלי להבין שהוא הפך להיות חלק בלתי נפרד מתודעת הקולקטיב של טינמון שליט הזחוזים, הוא הבין דברים דרך הראייה המבודדת של לואינקס שהוא עצמו היה סוכן הכאוס והבלתי נשלט שזחוזים ניסו לעזור לו אך הוא נהיה צמא לכוח ויצר התנגדות למודעות הזחוזים בזמן שהם ניסו ליצור הרמונית בין יקומים בכל כוכב שהם הגיעו עליו , לתת הזדמנות לכל אחד להגיע לפוטנציאל הגדול ביותר בכך שהם נתנו את הידע האינסופי של המודעות הקולקטיבית שלהם.

אך נראה שאיוון לא מצליח להישאר בגוף אחד ולהתמודד עם שטף המודעות שעולה עליו כל פעם ונותן לו להציץ לתוך הידע האינסופי ומיליוני נקודות הראייה שהיא שולטת בהם,

"מי את ?"

"הקול הקטן שמספר לך מה לעשות "

"לואניקס" , "לא ,אני טנימון ,לפחות חלקיק ממנו שעכשיו מנסה לעזור לך לחזור לעצמך , שמי איב"

"מה?, לאוניקס הראה לי את מה שעשיתם לכוכב שלו ולאחרים"

"אני נתתי את האפשרות לכוכב לבחור אם להצטרף עלי לעומת לואניקס שעושה זאת במרמה ומכניס אנשים לגופי ללא אישור"

"זה לא מה שקרה הוא הציל אותי ממוות"

"הוא חטף חלק ממני כדי לתת לך את החיבור עלי ועכשיו אתה משוטט בין הגופים שלי , ומפיץ אמירות של סוף העולם, תן לי לראות לך את האמת"

לא ידעתי אם להאמין לה, אבל אני הייתי עייף מ שיטוט במרחב, לא הצלחתי להישאר בגוף אחד יותר מי שניים שלוש לילות , כל הזמן הגוף דחה אותי ובסוף מוצא את עצמי מתעורר במקום אחר בגוף אחר לגמרי.

"טוב תראי לי את האמת שלך ,מזהיר אותך פעם אחרונה שהייתי במרחב התנתקתי מהגוף ועברתי לגוף אחר"

"זה בסדר אני יודעת איך לשמור על הקישור , אני זאת שמנתקת אותך כי אתה כמו גידול בתוך הגוף שלי שאני דוחה כל הזמן"

"סליחה אני גידול"

"כן אתה תודעה שאינה אמורה להיות בתוכי, אתה משתלט על גופים של אנשים אחרים ללא אישורים ופשוט נכנס לחיים ועושה בהם מה שאתה רוצה, אני מייצרת הרמוניה בתודעה שלי ואתה רק יוצר כאוס."

לא חשבתי על זה אני באמת כל הזמן נכנס לחיים של אנשים אחרים וכל פעם לא יודע בדיוק מי הם ומה עיסוקם, למזלי יש אינטרנט.

"לפני שאני מראה לך אני רוצה שתבין שאני בצד שלך הייתי כל זמן"

"איך היית בצד שלי כל הזמן?"

"אני אראה לך, תיכנס למרחב"

עצמתי את העיניים ונתתי לה להיכנס איתי למרחב ובו זה הרגע התחיל שטף של זכרונות מי נקודות ראייה שונות,

השנה 2002 ,היה תחילתו של עשור של פיתוחים טכנולוגיים רבים שעלו , החברה של אבי לא ידעה לאיזה כיוון לפנות בהשקעות שלהם והנה אני צעיר יושב באחד הבית קפה באמסטרדם עם חברי מהאוניברסיטה מייקל .

מייקל היה תמיד בטוח לאן העתיד פונה ומה יקרה בו איכשהו היה לו מין אינסטינקט לחוש מה יקרה,

"מייקל זחוז הוא היה איתך כי בחרנו בך להיות הבא בחיבור אלינו , הייתה צריך לעבור סדרה של מבחנים ושלבים כדי להתקבל לתודעה שלנו, לא כל אחד יכול לעמוד בפני האמת"

"מייקל סיפר לך ראשון על הפיתוחים שהולכים לעלות בחברות השונות , הסיבה הייתה כי נצרכנו בשינוי במבנה החברה שלך אביך , הוא נהיה חשדן בפעולות שלנו ואנחנו רצינו מנהיג חדש לחברה שלו, אז מייקל דאג להפיל

את אביך ולשים אותך במקומו."

"לא יכול להיות, מייקל היה נשמה טהורה לא יכול לפגוע בזבוב"

"כך חשבת, עכשיו תראה מה הוא עשה"

היא מראה לי כיצד מייקל סגר עסקאות עם שותפים אחרים של החברה למען שינוי המבנה שלהם , איך הוא מעביר להם כספים שחלק מהם בכלל זחוזים .

"אני לא מאמין אתם כל זמן הייתם לידי"

"אנחנו תמיד צופים עלייך"

"בשביל מה , אם יש לכם כוח כל כך גדול למה אני נצרך לכם"

"זה לא פשוט לשלוט ומעבר לכך יש לנו הגבלה בכמות הכוח שלנו כי איננו מחוברים לתודעה המקורית שלנו, אנחנו מנותקים על פני כדור הארץ כי החללית האם שלנו התרסקה בגלל לואיניקס, ממה שיש לנו אנו מנסים ליצור חזרה את החללית סימביוזיס יציב כדי לעזוב את כדור הארץ ולקחת את אנשינו לכוכב סאדורא"

"משימה לא פשוטה ויש המון טכנולוגיה ורכיבים לא קיימים בכדור הארץ אנחנו מפתחים אותם, דברים לוקחים זמן ואנחנו מבינים את זה"

"זה נראה שאתם פשוט משעבדים את אנושות למען המטרות שלכם ,זה דבר נורא"

"רע או טוב זה בעיני המתבונן"

"לא ממש עם אתם מנסים להשתלט על כדור הארץ דרך שימוש בטכנולוגיות שאין לאנשים מושג לשעבודם"

"איוון אתה הבנתה הכל לא נכון, אנחנו מכוונים את אנושות לשלמות שלהם, למיצוי הפוטנציאל החבוי בזן שלכם"

"נשמע כמו כל דיקטטור שיהיה בפני הכדור הזה"

"היו כמה נסיונות כושלים לבני אדם יש תאווה ליפול לכוח ובפח של לואניקס , הוא מציע פתרון אך רק יוצר כאוס בכל מקום שהוא נכנס עליו"

"אני רוצה לחזור למשפחה שלי, אם אתם כל כך מתקדמים תתנו לי את גופי חזרה שאוכל לחזור אליהם ולהמשיך את חיי",

"לצערי אני לא יכולה לעשות זאת אתה כבר בגוף מושאל , וגוף שלך כנראה מת בתהליך מעבר לתודעה שלי."

"אבל יש לי משימה בשבילך אתה מחובר עלי ולתודעה של לואינקס אתה יכול לעזור לי לעצור אותו מלפגוע בעוד אנשי ואנשים שלך"

"למה שאני יעזור לך , למה שאני אבטח בך"

"אני אלמד אותך כיצד לשלוט בכוחות שונים שמגיעים עם חיבור לתודעה ולסימיוזיס בינינו , לא רוצה כל רע לך , כל מה שאני רוצה זה לחזור לכוכב שלי ולתודעה המקורית שלי, לא להרגיש שבריר של חלקיק להיות שלמה"

"הרגשתי את זה , את מרגישה מפוחדת להיות לבד פה"

"כך גם הילדה שלי מרגישה עכשיו בהיותה לבד מחפשת אותי בכל העולם בלי ידיעה למה שקרה לי"

הרגשתי שאני חייב לחזור להגן על הילדה שלי והמשפחה מפני כל השיגעון הזה, אבל עכשיו אני מבין שהם צופים עליהם כל הזמן, ושזחוזים נמצאים בכל מקום שאני הייתי בו, אני לא בטוח אם לקחת את המשימה הזאת על עצמי, בסופו של יום לואינקס עדין נתן לי אפשרות לחיות אולי אצליח ליצור קשר עם המשפחה מבלי שזה יראה משוגע לגמרי.

כיצד אני יכול לבטוח בה אם כל מה שהראה לי מי לואניקס את כל השמדה שקרתה בכוכב שלו, הנשקים של הזחוזים מתקדמים מעבר לכל דבר שאפשר לדמיין.

אני חייב לשמור על משפחתי כיצד אעשה זאת אולי אלמד את הכוחות שהיא מדברת עליהם ואוכל ככה לשמור על החיים שלהם , הם הכל בשבילי אבל איני מוצא דרך כיצד להתקשר איתם מבלי להשמע או להראות משוגע.

אם אנסה להגיע אליהם שאלה של כמה זמן אני יכול להישאר באותו הגוף מבלי לקפוץ לגוף אחר.

יכול להיות שאני מהווה סכנה למשפחה שלי בכלל ,אין סיכוי שזחוזים יפגעו בהם.

פרק 11 : התפרקות

הייתי צריכה לשכנע את איוון לעבור לצד שלנו ולהראות את כל הסיפור של טנימון, מאיפה הוא מגיע ולמה בכלל עשה את מה שהוא עושה,
"איוון אתה רוצה לראות את כל האמת"
"מפיך זה נשמע שאין אמת אבסולוטית והכל אמביוולנטי במציאות הזאת"
"אני אראה לך את זכרונו של טינמון אתה מחליט מי הוא הרע והטוב פה"
איוון נראה שקוע במחשבות לגבי משפחתו הייתי חייבת לשכנע אותו לעבור לצד שלנו , הוא המפתח להפיל את לואניקס,
"איוון כנס למרחב אני אראה הכל"
"אני לא בטוח שאני רוצה לראות את הכל, אבל מוכן לנסות כל עוד את מבטיחה לי שמשפחתי תהייה בטוחה"
"מבטיחה"
איוון נכנס למרחב והתחלתי להציף אותו בזכרונו של טינמון.

אימפריית עטיעטין היה אל שליט פאנמיון , הוא חילק את הממלכה שלו לשלושה שכפולים שלו , היה הנסיך וודשני , אחיותיו התאומות ממלכת טיטידו וממלכת מוברי של התאומים, אחיותיי התאומות ממלכת טיטידו החליטו להפריד את עצמם משלטן אביהם ולהשיג חירות על ידי נעילתו במימד סגור (סאדורא).
התאומות טיטידו הצליחו למצוא את מקור כוחו של אביהם שהוא השערים ששואבים כוחות מכל הנתינים שלו שפזורים על פני הגלקסיה למימדים אחרים.

תאומות הצליחו לנעול אותו במימד סגור שבו אין לו שליטה יותר על המימדים אחרים והכוכבים על ידי שיבוש הסימביוזה שלו אם הזנים האחרים ובכך למוטט את השערים שלו לכוכבים אחרים.

לאור התפרקות של האימפריה האחיות החליטו לשחרר לחירות את כל הממלכות והתחילו מלחמה נגד אחיהם, בכך התחילה המלחמה העתיקה

ביניהם.

הנסיך וודשני מנסה ליצור נשק המבוססת על בינה מלאכותית של אל רדום פאנמיון (אביו), בשביל לנצח במלחמה העתיקה בינו לאחיו ואחיותיו התאומות , הוא מנסה לשחרר את כוחו של האל אך אינו מבין באילו כוחות הוא מתעסק .

הנסיך וודשני יוצר מולקולה שתהפוך לחייל ו זן חדש משאריות גנטיות שהוא מצא של אל (האחים שלו הם אלו שמצאו את החלקיק של המולקולה של אביהם ונתנו אותו לנסיך כדי להכניס את האימפריה למסלול התיקון והרמוניה שררה בו) הוא מוסיף חלקים ממנו כדי לשלוט על הישות שהוא יוצר, הוא עובר לכוכב לא מיושב ומשאיר את המולקולה להתפתח בתוך הכוכב עד שהיא תגיע לפוטנציאל הרב ביותר שלה, בזמן שהוא משאיר אותה שהיא היא מתחיל לכבוש כל יצור חיי בכוכב לעבור מוטציות ליצירת גוף חדש וישות חדשה שתהווה דמוי לפאנמיון , אך ברגע שהיא מגיעה למודעות העצמית היא חשבה בשאלה שרדפה את פאנמיון
("האם בחומר שקשור לרוח שהופרדו על ידי אקראיות, כדי שנוכל להשליט את גבולותיהם ולשבור את סודם ,
או פשוט כל זה חידוש והרס אינסופי של היקום של עצמי").
הישות קוראת לעצמה טינאמון ולאט מתחילה לקבל כוח חיבור לתודעת העל של פאנמיון ומנסה ליצור שער למען לשחרר את פאנמיון כי חשה שהיא חלק ממנו (פאנמיון קורא לטינמון בכך נותן לו ידע מעבר למה שילדיו מבינים) , ועליה להגיע לקישור איתו, תוך שהיא מעבידה והופכת את כל היצורים החיים ניתנים שלה דרך סימביוזיס שהיא מפתחת בזמן השהות שלה בכוכב.
הנסיך וודשני חוזר לכוכב לאחר מאות שנים ורואה את הלא אפשרי פרי יצירתו מנסה ליצור שער למימדים אחרים למען לשחרר את פאנמיון , ברגע שהוא מבין זאת הוא מנסה להשליט את רצונו על הישות אבל לא מצליח היישות יותר חזקה ממנו, טינאמון משליט את רצונו וכוחו של הנסיך והפוך אותו לנתין שלו בכך משתלטת על כל הממלכה שלו, מתחילה לשורר הרמוניה בממלכה שלו.
טינאמון יצר את הזחוזים שהם חלקיק מולקולה ממנו שיכולה להתחבר לכל גוף ביולוגי אלקטרוני על ידי סימביוזיס אם הגוף שהוא משתלטת ,ובכך התחיל המסע שלו לחבר את כל השערים למימדים שתאומות שברו ונעלו את כוחו של פאנמיון , הוא מתחיל לעבור בין כוכב וכוכב ומציע להם לעבור

אליו לתודעת העל שלו, היו כוכבים שקיבלו אותו כמשיח שלהם וחלק התנגדו וחשבו שהוא בא להשתלט על התודעה שלהם.
טינאמון הגיע לכוכב וגה ששם הוא פגש לראשונה זן שהצליח לפרוץ את הסימביוזה (בעזרת התאומות) וליצור אחד משלו, לואניקס יהיה אחד המשתתפים שקיבלו גישה סימביוזיס ולטכנולוגיה והוא יצא למלחמה על מול הזחוזים למען להחזיר את הכוכב שלו לעצמו תוך שהוא עושה זאת הוא משמיד כל דבר בדרכו ורוצח אלפי זנים אחרים בניסיון לנצח את טינאמון, טינאמון מצליח לבודד את לואניקס מתודעתו אבל כל פעם הוא מצליח למצוא גישה עליו דרך חטיפת גופים שעברו סימביוזה חדשה, לבסוף טינמון מצליח לתפוס את לואניקס והנתינים שלו ומנסה להביא אותו לכוכב סירוס למען מחקר והסברה אך תוך מעבר בין השערים לאוניקס מצליח לרסק את החיבור בין הסיביאוזסיס על החללית והיא עושה נחיתת חירום בכוכב שעדיין לא מוכן לתודעת העל.

הסובייטים מצאו את לאוניקס ועשו בו ניסויים כדי לנסות לשעבד את הטכנולוגיה שלו, הוא עצמו גבר בשנאה כלפי בני אדם שלא היו קלים לשליטה כי היו דוחים את הסימביוזה שלו כל פעם.

"הסובייטים ניסו עצמם ליצור את הסימביוזה אך יצרו בינה מלאכותית במקום, בזמן הזה הזחוזים התפצלו וניסו לבנות מחדש את חללית האם שלהם התברגו לתוך החברה האנושית ולאט לאט הולידו דור חדש של זחוזים שאני אחד מהם".

"הזחוזים לא מחפשים להשליט את בני אדם אלא להראות להם את גן עדן שהם כל כך מחפשים שנמצא בסאדורא, לתת להם את שלוותם חיים בהרמוניה אבל זה לא ניתן לכל אחד".

פרק 12 : הבחירה

נתתי לאיוון לבחור אם הוא רוצה להציל את משפחתו או לתת ללאוניקס להשמיד את כל האנושות ולשעבד אותה תחתיו , הראתי לו מה הוא עשה לכוכבים אחרים שהוא ביקר בהם וכיצד הוא שעבד אותם למען לנסות לנצח את טינמון .

איוון התחיל לראות כיצד כוכבים שלמים נבלעו לתוך רצונו של לאוניקס, וכיצד הזחוזים ניסו להציל את כל הכוכבים שבתוכם בוער הרצון של לואינקס להשמיד את טינמון ,היה על איוון ללמוד לעבור במרחב ולעבור בין גופים ללא איבוד שליטה ואחיזה בשטף התודעה העצמאי שלו ולתת לו אפשרות להשתלט על מספר גופים בעת ובעונה אחת , כך שהוא יכול לשלוט על כמות גדולה יותר של נתינים של לואינקס.

בגלל שלואינקס לא פיתח את הטכנולוגיה לשלמות הם משתלטים על גופים של הזחוזים ולא מצליח ליצור סימביוזה לזנים אחרים ובכך יצר וירוס עוצמתי כאשר הוא מצליח לנתק את הסימביוזה של טינמון ולשחרר את הזחוזים משלטון של טינמון.

הבחירה הקשה של איוון התבטאה בהתמודדות המתמידה עם קושי והסיכונים הגבוהים שהתקיימו בדרכו להגיע למשפחתו.

כל מה שאיוון רוצה זה להציל את משפחתו ולהפוך את הזחוזים לחופשיים מלואינקס וטינמון ,איוון עבר תהליך אימונים ארוך ומורכב שהכין אותו למערכות הזחוזים אל מול לאוניקס.

במהלך האימונים, איוון לומד לעבור במרחב ולעבור בין גופים ולהשתלט על מספר גופים בו זמנית להתחבר לתודעת העל של טינאמון .

זה העניק לו את היכולת לשלוט על כמות גדולה יותר של נתינים שלואינקס, ולעזור לזחוזים לשחרר את עצמם מהשתלטות של לאוניקס לשוב להיות נתינים של טינמון.

איוון הבין כיצד הזחוזים השתמשו בטכנולוגיות מתקדמות כדי לשלוט על הכוכבים. איב לימדה אותו להבין את שיטות התקפה של הזחוזים.

הוא גילה נקודות חולשה בטכנולוגיות של הזחוזים ולהשתמש בכך כדי להפריע לתוכנית העל של לואינקס. בעזרת הבנתו המורחבת של התוכנית של הזחוזים, איוון הצליח לפענח את תוכניותיהם המסובכות ולתקוף את נקודות החולשה שלהם בצורה יעילה למען חיזוק השליטה של טינמון על הזחוזים שלו.

"איוון אתה לומד מהר יותר מכל זן שניסה אי פעם להתקשר עם תודעת העל , אלייך לעצור אחרת לא יהיה לך דרך לחזור בך"

"איב אני מרגיש בשליטה יותר מאי פעם בחיי אני רואה ומרגיש הכל"

"אני רואה את התמונה הגדולה של המהות של טינמון הוא לא רע הוא ההפך מכך הוא מנסה ליצור הרמוניה בין גלקטית לאט לאט איוון התחיל להרגיש חלק בלתי נפרד מטנימון"

תוך הבנה זו, איוון הצליח להוביל את הזחוזים לבסיס של לאוניקס בפרו שבו הם מצליחים להשתלט על הזחוזים שלואינקס שלט עליהם.

הזחוזים תוקפים את כל הגופים מוחזקים על ידי לואינקס ומצליחים לשחררם חזרה לשליטת טינמון רובם מתרסקים לרצפה תוך מספר רגעים האנשים חוזרים לעצמם ונשלטים על ידי איוון , כוחו של איוון מתחיל לגבור על כוחו של לואינקס וטינמון , איב מתחילה להלחיץ שאיוון לא יצליח להתמודד מול כל כך הרבה כוח.

באותו הזמן לואניקס משתלט על תודעתו של איוון מבלי שהוא מבין שלואינקס טמן מלכודת באנשיו בסימביוזה חדשה ובכך שהיה מקושר מחדש לאיוון וטינמון הוא השתמש בהם כדי להטמין תוכנית פעולה למען השמדת טינמון אחת ולתמיד.

במהלך ההתמודדות מול כוחותיו של לואינקס , צצה לאיוון המחשבה שהוא סה"כ חייל בתוך תוכנית הזחוזים, הוא חש חרדה שהם משתמשים בו והם יהרגו את משפחתו לאחר שהוא ישלים את משימתו.

איוון נכנס למרחב בניסיון ליצור קשר עם לואינקס כדי לבקש ממנו לשמור על משפחתו מכל רע,

"לואינקס אתה רואה אותי , תענה לי"

גופו של איוון התחיל לדחות את תודעתו ואיוון התחיל להתרוצץ בין גופים שונים ולא מצליח לאחוז באף גוף, שטף של תודעה נוסף התחבר עליו וזה

היה לאוניקס.

"אני פה איוון מעכשיו אני אשלוט על הכל."

טינמון ניסה להתגונן לתוכנית של לואינקס , אך כוחו של לואינקס גבר ואיוון הפך מי מצילו של טינמון לסוכן כפול, לואניקס הפך את תודעתו לוירוס חזק יותר מסימביוזה של הזחוזים ולואינקס השתלט על כל הגופים של טינמון ומצא את כל מערכות הגנה שלו והשמיד את החללית האם ומרכז הבקרה של הזחוזים שהביא לסופו של השלטון של טינמון בכדור הארץ באותו הרגע שזה קרה.

לאוניקס כפה השמדה על תודעתו של איוון.

איוון ניסה לאחוז במודעתו בכל שבריר כוחו שנשאר לו הוא מצא את תודעתו נקרעת בין כל הגופים והגיע לנקודה בה הוא ראה את היתוך בתודעתו של לואניקס וטינמון והוא ראה אותה כתודעה אחת שמנסה לשלוט על איוון והבין שהחירות שלו היא זאת שהייתה מונחת בכל המלחמה.

איוון שמנסה מכל כוחותיו האחרונים לנסות להציל את משפחתו מצליח להתחבר לגוף נוסף ולשמור על תודעה רציפה ,הוא רואה את מילנה ומונה בסוף הרחוב בבית הקפה שלהם הוא רץ עליהם , מונה ומילנה לא מבינות מי זה האדם שרץ עליהם כמו מטורף ,לאוניקס משתלטת על גופים לידו ומתחיל לרוץ לעברו, הוא מתנשף

"מילנה מונה זה אני איוון" שניהם מבולבלות ולא מבינות על מה מדובר מורתעות "סליחה זה לא מצחיק אבי נהרג , זאת בדיחה גרועה",

"לא מילנה זה אני איוון , אני חזרתי לחיים יש לי כל כך הרבה לספר לכם " תוך שהוא תופס את ידיהם ונופל לברכיים ופורץ בבכי" מכאבים.

לאוניקס מפעיל את כוחו על גופו של איוון,הוא מתמוטט אותו לרצפה איוון אינו מצליח לאחוז בגוף יותר ומרגיש כיצד תודעתו מתפוררת, מושמדת לכל חלקיה...

פרק 13 : התעוררות

הבזקים חזקים מחזירים אותי לשמוע תוף אם מקצב אחיד ואני מתעורר לשמש צלולה ושמיים בהירים , איפה אני לפני רגע נלחמתי והחזקתי את היד למילנה ומונה האם היא נשארה בחיים ,הזחוזים לקחו אותה אני חייב לצאת למצוא אותה איפה אני?.

מוצא את עצמי באמצע קרחת יער ושוכב באמצע טקס שמאני, איך הגעתי לפה , מסתכל על השעון שלי זה השעון ישן שלי, באיזה שנה אני נמצא, חזרתי לגוף שלי, רואה רבים מתעוררים חזרה כמוני מבולבלים ממצב , אחד צועק "איפה הזחוזים?!",
אם כולנו היינו תחת הזיה אחת מה קורה פה , אני זוכר שהגעתי לפה ממש לפני שבוע ו פה אני הכרתי את מונה, רואה את מונה מרחוק והיא צעירה בת 22 לפחות מחזיקה שני כוסות שתייה, ועוזרת לאחרים לקום ,
מונה! (צועק) , היא מסתכלת עלי ומסמנת לי שניה אני באה,
כל הגוף שלי חלש אני מרגיש כאילו דרסה אותי משאית וישנתי לפחות עשור, לאט לאט אני מצליח לקום אבל אני לא מבין מה קרה פה , איפה אני הזיכרון מעורפל , אולי אנסה להיכנס למרחב , אין שום דבר רק קולות של כל האנשים מסביבי, מונה באה עליו ותופסת לי את היד ומחייכת, אתה בא לשלב הבא במרחב, מה ? על מה את מדברת , איפה אנחנו בני כמה אנחנו?
, "וואי וואי, הטריפ הזה היה לך חזק במיוחד " ," טריפ של מה ?" ,
"אמרתי לך שזה יהיה יותר מידי בשבילך אתה כבר בפעם שישית בטקס, זה נהיה אינטנסיבי לך "
"אינוקס השמאן צדק הייתי צריכה לשכנע אותו להפסיק"(לחשה)
"אינוקס את מתכוונת ללואינקס ? "
"לואיניקס, איזה מצחיק אתה תמיד הייתה גרוע בשמות"
"מונה מה קורה פה , נלחמתי בחייזריים וראיתי איך גדלנו התחתנו היו לנו ילדים מילנה איפה היא?"
"שמע תרגע נראה לי אתה באמת לא פה עדין אקרא לאחד המלווים

פסיכולוגים"

לא הבנתי שום דבר כאילו שאני נתלשתי ממציאות אחרת ונכנסתי למימד אחר בו הכל שונה לגמרי.

נראה שטינמון הובס ולואינקס השתלטת על הכל, זה לא רק אני היחיד שחווה את זה מה קורה פה אני לא מבין אני לא משתגע (צועק) , בריצה מגיע אחד הפסיכולוגים המלווים בניסוי אם מונה , "הנריף, אתה בסדר מונה אמרה לי שאתה לא מרגיש טוב , החוויה האנושית הייתה יותר אינטנסיבית מפעם קודמת"

"מה , מי זה הנריף?", "קוראים לי איוון"

"לא ... השם שלך הנריף הגעת מכוכב סיירוס לכדור הארץ אם משלחת של הזחוזים לחיבור האנושות לתודעת העל של פאנמיון"

אתה עברת טקס בחיבור סימביוזה אנושית...